

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 122

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

52. évfolyam

2009. május 16.

Tartalom

I Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező

RENDELETEK

A Bizottság 404/2009/EK rendelete (2009. május 15.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 1

A Bizottság 405/2009/EK rendelete (2009. május 15.) a gabonaágazatban a 2009. május 16-án alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról 3

IRÁNYELVEK

★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/23/EK irányelve (2009. április 23.) a nem automatikus működésű mérlegekről (kodifikált változat) ⁽¹⁾ 6

★ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/38/EK irányelve (2009. május 6.) az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról (Átdolgozás) ⁽¹⁾ 28

II Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

HATÁROZATOK

Bizottság

2009/386/EK:

- ★ A Bizottság határozata (2009. május 15.) az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) véleményeinek objektivitását és semlegességét a Bizottság számára véleményező Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport felállításáról szóló 2006/505/EK határozatban létrehozott Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport három tagjának kijelöléséről 45

AJÁNLÁSOK

Bizottság

2009/387/EK:

- ★ A Bizottság ajánlása (2009. május 12.) a magánélet- és adatvédelmi alapelveknek a rádiófrekvenciás azonosítás által támogatott alkalmazások területén történő alkalmazásáról (az értesítés a C(2009) 3200. számú dokumentummal történt) 47

I

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele kötelező)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 404/2009/EK RENDELETE

(2009. május 15.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet),

tekintettel a gyümölcs- és zöldségágazatban a 2200/96/EK, a 2201/96/EK és az 1182/2007/EK tanácsi rendeletre vonatkozó végrehajtási szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 21-i 1580/2007/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 138. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 1580/2007/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1580/2007/EK rendelet 138. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. május 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 15-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 350., 2007.12.31., 1. o.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	JO	73,9
	MA	48,9
	MK	80,5
	TN	115,0
	TR	101,0
	ZZ	83,9
0707 00 05	JO	155,5
	MA	32,7
	TR	148,4
	ZZ	112,2
0709 90 70	JO	216,7
	TR	120,2
	ZZ	168,5
0805 10 20	EG	42,4
	IL	55,0
	MA	48,3
	TN	49,2
	TR	99,9
	US	49,3
	ZZ	57,4
0805 50 10	AR	50,9
	TR	47,7
	ZA	59,1
	ZZ	52,6
0808 10 80	AR	81,8
	BR	75,3
	CL	76,2
	CN	97,7
	MK	42,0
	NZ	104,1
	US	128,1
	UY	71,7
	ZA	85,7
	ZZ	84,7

⁽¹⁾ Az országoknak az 1833/2006/EK bizottsági rendeletben (HL L 354., 2006.12.14., 19. o.) meghatározott nomenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 405/2009/EK RENDELETE**(2009. május 15.)****a gabonaágazatban a 2009. május 16-án alkalmazandó behozatali vámok megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1766/92/EGK tanácsi rendelet alkalmazásának szabályairól (importvámok a gabonaágazatban) szóló, 1996. június 28-i 1249/96/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002, az ex 1005 (a hibrid vetőmag kivételével), valamint – a vetésre szánt hibridek kivételével – ex 1007 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó behozatali vámnak meg kell egyeznie az e termékek behozatalára érvényes, 55 %-kal megnövelt, majd a szállítmányra alkalmazandó CIF-importárral csökkentett intervenciósi árral. E vám azonban nem haladhatja meg a közös vámtarifá szerinti vámtételt.

- (2) Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdésben említett behozatali vám kiszámítása céljából az abban a bekezdésben említett termékekre rendszeres időközönként reprezentatív CIF-importárat kell megállapítani.
- (3) Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az 1001 10 00, az 1001 90 91, az ex 1001 90 99 (kiváló minőségű közönséges búza), az 1002 00, az 1005 10 90, az 1005 90 00 és az 1007 00 90 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó importvám kiszámításához az ugyanezen rendelet 4. cikkében leírt módszerrel meghatározott napi reprezentatív CIF-importárat kell alkalmazni.
- (4) Helyénvaló rögzíteni a behozatali vámokat a 2009. május 16-án az új behozatali vám hatálybalépése napjáig tartó időszakra,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A gabonaágazatban 2009. május 16-án alkalmazandó, az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett behozatali vámokat e rendelet I. melléklete határozza meg a II. mellékletben ismertetett adatok alapján.

2. cikk

Ez a rendelet 2009. május 16-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 15-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 161., 1996.6.29., 125. o.

I. MELLÉKLET

Az 1234/2007/EK rendelet 136. cikkének (1) bekezdésében említett termékek 2009. május 16-tól alkalmazandó behozatali vámjai

KN-kódszám	Áru megnevezése	Behozatali vám ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	DURUMBÚZA, kiváló minőségű	0,00
	közepes minőségű	0,00
	gyenge minőségű	0,00
1001 90 91	KÖZÖNSÉGES BÚZA, vetőmag	0,00
ex 1001 90 99	KÖZÖNSÉGES BÚZA, kiváló minőségű, a vetőmag kivételével	0,00
1002 00 00	ROZS	40,83
1005 10 90	KUKORICA, vetőmag, a hibrid kivételével	12,13
1005 90 00	KUKORICA, a vetőmag kivételével ⁽²⁾	12,13
1007 00 90	CIROKMAG, a vetésre szánt hibrid kivételével	40,83

⁽¹⁾ A Közösségbe az Atlanti-óceánon vagy a Szuezi-csatornán keresztül érkező árukra az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében az importőr a következő vámcsökkentésben részesülhet:

- 3 EUR/t, ha a kirakodási kikötő a Földközi-tengeren van,
- 2 EUR/t, ha a kirakodási kikötő Dániában, Észtországban, Írországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban vagy az Ibériai-félsziget atlanti-óceáni partján van.

⁽²⁾ Az importőr 24 EUR/t átalány-vámcsökkentésben részesülhet, amennyiben az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek.

II. MELLÉKLET

Az I. mellékletben rögzített vámok kiszámításánál figyelembe vett adatok

1.5.2009-14.5.2009

1. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

(EUR/t)

	Közönséges búza ⁽¹⁾	Kukorica	Durumbúza, kiváló minőségű	Durumbúza, közepes minőségű ⁽²⁾	Durumbúza, gyenge minőségű ⁽³⁾	Árpa
Tőzsde	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Tőzsdei jegyzés	203,46	122,31	—	—	—	—
FOB-ár, USA	—	—	209,29	199,29	179,29	104,36
Öböl-beli árnövelés	—	11,25	—	—	—	—
Nagy-tavaki árnövelés	15,02	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ 14 EUR/t árnövelés együtt (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).⁽²⁾ 10 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).⁽³⁾ 30 EUR/t árcsökkentés (az 1249/96/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdése).

2. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Szállítási költség: Mexikói-öböl–Rotterdam 16,34 EUR/t

Szállítási költség: Nagy-tavak–Rotterdam 16,83 EUR/t

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/23/EK IRÁNYELVE

(2009. április 23.)

a nem automatikus működésű mérlegekről

(kodifikált változat)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

- (1) A nem automatikus működésű mérlegekre vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló, 1990. június 20-i 90/384/EGK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ jelentősen módosították ⁽⁴⁾. Az áttekinthetőség és érthetőség érdekében ezt az irányelvet kodifikálni kell.
- (2) A tagállamok felelőssége a széles nyilvánosság védelme a nem automatikus működésű mérlegek segítségével végrehajtott mérési műveletek helytelen eredményeivel szemben, amelyeket meghatározott alkalmazási kategóriákban használnak.
- (3) Minden egyes tagállamban kötelező rendelkezések állapítják meg különösen a nem automatikus működésű mérlegek jellemzőire vonatkozó szükséges követelményeket a metrológiai és műszaki követelmények előírása

által, az üzembe helyezést megelőző és követő ellenőrzési eljárásokkal együtt. Ezek a kötelező rendelkezések nem vezetnek szükségszerűen különböző védelmi szintekhez az egyes tagállamokban, azonban eltérésük következtében akadályozzák a kereskedelmet a Közösségen belül.

- (4) Ez az irányelv csak kötelező és alapvető követelményeket tartalmaz a nem automatikus működésű mérlegek metrológiai követelményeire és működésére vonatkozóan. Az alapvető követelmények teljesítése igazolásának megkönnyítése érdekében szükséges összehangolt szabványok alkalmazása európai szinten, különösen ami a metrológiai, tervezési és szerkezeti jellemzőket illeti, hogy az összehangolt szabványokat teljesítő mérlegekről feltételezhető legyen, hogy megfelelnek az alapvető követelményeknek. Ezeket az európai szinten harmonizált szabványokat magántestületek dolgozzák ki és továbbra is nem kötelező előírások maradnak. Erre a célra az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN) és az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottságot (Cenelec), továbbá az Európai Távközlési Szabványügyi Intézetet (ETSI) ismerik el harmonizált szabványok elfogadására jogosult szervként a Bizottság, az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) és a három említett szerv együttműködésére vonatkozó, 2003. március 28-án aláírt általános iránymutatás ⁽⁵⁾ szerint.
- (5) A kereskedelem technikai akadályainak felszámolására, a műszaki harmonizáció és a szabványok új megközelítéséről szóló, 1985. május 7-i tanácsi állásfoglalásban meghatározott alapelvekkel összhangban már kibocsátott egy irányelvcsomagot ⁽⁶⁾; ezek az irányelvek előírják a CE megfelelőségi jelölés alkalmazását. A Bizottság a tanúsítás és ellenőrzés globális megközelítésére vonatkozó, 1989. június 15-i közleményében ⁽⁷⁾ egy egységesen megalkotott CE megfelelőségi jelölés közös szabályozását javasolta. A Tanács a megfelelőségértékelés globális megközelítéséről szóló, 1989. december 21-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾ helyesnek tartotta egy ilyen egységes megközelítés elfogadását a CE megfelelőségi jelölés alkalmazására irányadó elvként. Az új megközelítés két legfontosabb eleme, amelyet most már alkalmazni kell, az alapvető követelmények és a megfelelőségértékelési eljárás.

⁽¹⁾ HL C 44., 2008.2.16., 33. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2007. december 11-i véleménye (HL C 323. E, 2008.12.18., 57. o.) és a Tanács 2009. március 23-i határozata.

⁽³⁾ HL L 189., 1990.7.20., 1. o.

⁽⁴⁾ Lásd a VII. melléklet A. részét.

⁽⁵⁾ HL C 91., 2003.4.16., 7. o.

⁽⁶⁾ HL C 136., 1985.6.4., 1. o.

⁽⁷⁾ HL C 267., 1989.10.19., 3. o.

⁽⁸⁾ HL C 10., 1990.1.16., 1. o.

- (6) A vonatkozó metrológiai és műszaki rendelkezéseknek való megfelelésértékelése szükséges a felhasználók és harmadik személyek hatékony védelméhez. A jelenlegi megfelelésértékelési eljárások eltérőek az egyes tagállamok között. A többszörös megfelelésértékelések elkerülésére, amelyek hatásuk miatt korlátozzák a mérlegek szabad mozgását, intézkedéseket kell hozni a megfelelésértékelési eljárások kölcsönös elismeréséről a tagállamok részéről. A megfelelésértékelési eljárások kölcsönös elismerésének megkönnyítésére közösségi eljárásokat kell megállapítani, a megfelelésértékelési eljárásokra vonatkozó feladatok végrehajtásáért felelős szervek kijelölésére vonatkozó szempontokkal együtt.
- (7) Ezért alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az ilyen kijelölt szervezetek magas minőségi színvonalat biztosítsanak az egész Közösségben.
- (8) A CE megfeleléségi jelölés, vagy az „M” betűt ábrázoló matrica jelenléte a nem automatikus működésű mérlegen azt jelzi, hogy vélelmezni kell, hogy az adott mérleg megfelel ezen irányelvnek, és ezért szükségtelen a már elvégzett megfelelésértékelés megismétlése.
- (9) Ez az irányelv nem érinti a VII. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,
- v. tömeg meghatározása gyógyszerterápiában gyógyszerek vény alapján történő elkészítéséhez és a tömeg meghatározása orvosi és gyógyszerészeti laboratóriumokban végzett elemzésekben;
- vi. az ár meghatározása a tömeg alapján közvetlen értékesítés céljaira és előcsomagoláshoz;
- b) minden egyéb alkalmazás az 1. pontban felsoroltakon kívül.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „mérleg”: olyan mérőeszköz, amely testek tömegének meghatározására szolgál az adott testre ható nehézségi erő felhasználásával; a mérlegek egyúttal más tömeggel kapcsolatos értékek, mennyiségek, paraméterek vagy jellemzők meghatározására is szolgálhatnak;
2. „nem automatikus működésű mérleg”: olyan mérleg, amely a mérés során kezelő beavatkozását igényli (a továbbiakban: a mérleg);
3. „harmonizált szabvány”: olyan műszaki előírás (európai szabvány vagy harmonizált dokumentum), amelyet az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (Cenelec) vagy az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI), vagy ezek közül kettő vagy mindhárom fogadott el a Bizottság megbízása alapján, a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) és a három említett szerv együttműködésére vonatkozó, 2003. március 28-án aláírt általános iránymutatás szerint.

3. cikk

(1) A tagállamok minden intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy csak azok a mérlegek kerülhessenek piaci forgalomba, amelyek teljesítik az ezen irányelv vonatkozó követelményeit.

(2) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak biztosítására, hogy az 1. cikk második albekezdésének a) pontjában felsorolt felhasználási módokra csak olyan mérlegeket állíthassanak üzembe, amelyek megfelelnek ezen irányelvek előírásainak és ennek megfelelően a 11. cikkben meghatározott CE megfeleléségi jelöléssel láttak el.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY, FORGALOMBA HOZATAL ÉS SZABAD MOZGÁS

1. cikk

- (1) Ennek az irányelvnek a hatálya az összes nem automatikus működésű mérlegre terjed ki.
- (2) Ezen irányelv a mérlegek felhasználásának alábbi kategóriáit különbözteti meg:
- a) i. tömeg megállapítása kereskedelmi ügyletekhez;
- ii. tömeg megállapítása díj, tarifa, adó, jutalom, bírság, díjazás, kártérítés vagy hasonló típusú fizetés megállapítása céljából;
- iii. tömeg megállapítása jogszabályok alkalmazására vagy szakértői véleményhez bírósági eljárások során;
- iv. tömeg meghatározása orvosi gyakorlatban betegek súlyának mérésére ellenőrzés, diagnózis és gyógykezelés céljaira;

⁽¹⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

4. cikk

Az 1. cikk második albekezdésének 1. pontjában felsorolt felhasználási módokra alkalmazott mérlegeknek az I. mellékletben megállapított alapvető követelményeket ki kell elégíteniük.

Azokban az esetekben, amelyekben a mérleg olyan készülékeket foglal magában, vagy olyan készülékekhez van csatlakoztatva, amelyeket nem használnak az 1. cikk második albekezdésének 1. pontjában felsorolt felhasználási módokra, az ilyen készülékekre ezek az alapvető követelmények nem vonatkoznak.

5. cikk

(1) A tagállamok nem akadályozhatják olyan mérlegek forgalomba hozatalát, amelyek megfelelnek az ezen irányelv követelményeinek.

(2) A tagállamok nem akadályozhatják olyan mérlegeknek az 1. cikk második albekezdésének a) pontjában meghatározott felhasználási módokra történő üzembe helyezését, amelyek teljesítik az ezen irányelv követelményeit.

6. cikk

(1) A tagállamok vélelmezik az I. mellékletben meghatározott alapvető követelményeknek való megfelelést az olyan mérlegek tekintetében, amelyek megfelelnek az – ezen követelményeknek megfelelő harmonizált szabványokat végrehajtó – vonatkozó nemzeti szabványoknak.

(2) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* kihirdeti az (1) bekezdésben meghatározott harmonizált szabványok hivatkozásait.

A tagállamok kihirdetik az (1) bekezdésben meghatározott nemzeti szabványokra vonatkozó hivatkozásokat.

7. cikk

Amennyiben valamely tagállam vagy a Bizottság úgy véli, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványok nem felelnek meg teljes mértékben az I. mellékletben meghatározott alapvető követelményeknek, a Bizottság vagy az érintett tagállam az ügyet a 98/34/EK irányelv 5. cikke szerint létrehozott állandó bizottság elé terjeszti (a továbbiakban: a bizottság), álláspontjának indokolásával.

A bizottság késedelem nélkül közli véleményét.

A bizottság véleményének fényében a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, hogy szükséges-e az említett szabványok visszavonása az 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott kiadványokból.

8. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy a II. melléklet 2., 3. és 4. szakaszában meghatározott CE megfeleléségi jelöléssel ellátott mérlegek nem teljesítik ezen irányelv követelményeit megfelelő üzembe helyezés és a rendeltetési célnak megfelelő használat mellett, akkor megtesz minden megfelelő intézkedést e mérlegeknek a piaci forgalomból történő visszavonása, vagy azok üzembe helyezésének és/vagy forgalomba hozatalának megtiltása vagy korlátozása érdekében.

Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot minden ilyen intézkedésről és megindokolja határozatát, különösen megjelölve, hogy a meg nem felelés a következő okok közül melyiknek tulajdonítható:

- a) az I. mellékletben meghatározott alapvető követelmények teljesítésének hiánya, amikor a mérlegek nem felelnek meg a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványoknak;
- b) a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványok helytelen alkalmazása;
- c) hiányosságok a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványokban.

(2) A Bizottság a lehető leghamarabb konzultációt kezdeményez az érintett felekkel.

A konzultációt követően a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az eredményről azt a tagállamot, amelyik az eljárást kezdeményezte. Amennyiben azt állapítja meg, hogy az intézkedés indokolt, haladéktalanul tájékoztatja a többi tagállamot.

Amennyiben a határozat a szabványok hiányosságainak tulajdonítható, a Bizottság az érintett felekkel folytatott konzultációt követően az ügyet két hónapon belül a bizottság elé terjeszti, ha az intézkedések fogantató tagállam szándékában áll azok fenntartása, és ezt követően kezdeményezi a 7. cikkben meghatározott eljárásokat.

(3) Amennyiben egy meg nem felelő mérlegen megtalálható a CE megfeleléségi jelölés, az illetékes tagállam meghozza a szükséges intézkedést azok ellen, akik a jelölést elhelyezték, és erről tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

(4) A Bizottság gondoskodik arról, hogy a tagállamok folyamatos tájékoztatást kapjanak ennek az eljárásnak az előrehaladásáról és eredményéről.

2. FEJEZET

MEGFELELŐSÉGÉRTÉKELÉS

9. cikk

(1) A mérlegeknek az I. mellékletben megállapított alapvető követelményeknek való megfelelése a kérelmező választása szerint a következő eljárások bármelyikével tanúsítható:

- a) EK-típusvizsgálat a II. melléklet 1. pontjában meghatározottak szerint, amelyet vagy az EK-típusmegfelelési nyilatkozat (termékminőség-garancia) követ a II. melléklet 2. pontjában meghatározottak szerint, vagy pedig az EK-hitelesítés a II. melléklet 3. pontjában meghatározottak szerint,

az EK-típusvizsgálat azonban nem kötelező olyan mérlegekre vonatkozóan, amelyek nem alkalmaznak elektronikus készülékeket és amelyek tehermérő szerkezete nem használ rugót a teher ellensúlyozására;

- b) egyedi EK-hitelesítés a II. melléklet 4. pontjában meghatározottak szerint.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárásokra vonatkozó dokumentumokat és levelezést annak a tagállamnak az egyik hivatalos nyelvén kell megfogalmazni, amelyben az említett eljárásokat lefolytatják, vagy a 10. cikk (1) bekezdésének megfelelően bejelentett szerv által elfogadott nyelven.

(3) Ha a mérlegekre egyéb irányelvek is vonatkoznak, amelyek más szempontokat vesznek figyelembe, és amelyekben a CE megfelelési jelölést előírják, e jelölés azt jelzi, hogy a mérlegek azon irányelvek rendelkezéseinek való megfelelését is vélelmezni kell.

Ha azonban egy vagy több irányelv a gyártónak egy átmeneti időszakban az alkalmazandó szabályozás megválasztását lehetővé teszi, akkor a CE megfelelési jelölés csupán a gyártó által alkalmazott irányelvek rendelkezéseinek való megfelelést jelzi. Ebben az esetben az ezen irányelvek szerint a mérlegekhez mellékelte dokumentációban, útmutatásban vagy utasításban a mindenkor alkalmazott irányelvek számait az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételüknek megfelelően fel kell tüntetni.

10. cikk

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot, mely szervezeteket jelölték ki a 9. cikkben említett eljárások elvégzésére, milyen különleges feladatokat ruháztak rájuk, és milyen azonosító számokat rendelt hozzájuk a Bizottság.

A Bizottság közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a bejelentett szervezetek listáját, azonosító számokkal és a

számokra adott feladatokkal együtt. A Bizottság gondoskodik e lista naprakész állapotban tartásáról.

(2) A tagállamok az V. mellékletben megállapított minimum-feltételeket alkalmazzák a szervezetek kijelölésére. A vonatkozó harmonizált szabványokban megállapított feltételeket teljesítő szervezetekről vélelmezik, hogy teljesítik a fenti mellékletben megállapított feltételeket.

(3) Az a tagállam, amelyik kijelölt egy szervezetet, visszavonja a kijelölést, amennyiben a szervezet tovább már nem teljesíti a (2) bekezdésben meghatározott kijelölési feltételeket. Erről azonnal tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot, és visszavonja az értesítést.

3. FEJEZET

A CE-JELÖLÉS ÉS EGYÉB FELIRATOK

11. cikk

(1) A CE megfelelési jelölést és a IV. melléklet 1. pontjában meghatározott szükséges kiegészítő adatokat világosan látható, könnyen olvasható és kitörölhetetlen formában kell feltüntetni azokon a mérlegeken, amelyekre nézve az EK-megfelelést megállapították.

(2) A IV. melléklet 2. pontjában meghatározott feliratokat világosan látható, könnyen olvasható és kitörölhetetlen formában kell feltüntetni minden más mérlegen.

(3) Tilos a mérlegen olyan jelöléseket elhelyezni, amelyek harmadik személyt a CE megfelelési jelölés jelentésére és megjelenésére vonatkozóan megtéveszthetnek. Minden más jelölés elhelyezhető a mérlegen, ha az a CE megfelelési jelölés láthatóságát vagy olvashatóságát nem befolyásolja.

12. cikk

A 8. cikk sérelme nélkül:

a) ha valamely tagállam megállapítja, hogy a CE megfelelési jelölést jogosulatlanul helyezték el, a gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője köteles a mérleget ismét a CE megfelelési jelölésre vonatkozó rendelkezéseknek megfeleltetni, és a jogsértésnek véget vetni a tagállam által elrendelt feltételek szerint;

b) a tagállamnak – ha a nem megfelelés továbbra is fennáll – minden alkalmas intézkedést meg kell tennie, hogy az illető mérleg forgalomba hozatalát korlátozza vagy megtiltsa, illetve biztosítsa, hogy azt a 8. cikkben meghatározott eljárásoknak megfelelően a forgalomból kivonják.

13. cikk

Amennyiben az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában felsorolt bármely felhasználási módra használt mérlegben vagy ahhoz kapcsolva olyan készülékek találhatóak, amelyekre nem vonatkozik a 9. cikkben meghatározott megfelelőségértékelés, e készülékek mindegyikét el kell látni a IV. melléklet 3. pontjában meghatározott felhasználást korlátozó jelzéssel. Ezt a jelzést a készülékeken világosan látható és kitörölhetetlen formában kell elhelyezni.

4. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

A tagállamok kötelesek minden intézkedést megtenni annak biztosítására, hogy az ezen irányelv követelményeinek való megfelelést tanúsító CE megfelelési jelöléssel ellátott mérlegek továbbra is megfeleljenek e követelményeknek.

15. cikk

Az ezen irányelv alapján meghozott olyan határozatoknak, amelyek valamely mérleg üzembe helyezésének korlátozását eredményezik, pontosan tartalmazniuk kell az ezt megalapozó indokolást.

Az ilyen határozatot késedelem nélkül az érintett fél tudomására kell hozni, akit ugyanakkor tájékoztatni kell a számára az érintett tagállamban rendelkezésre álló és a hatályos jogszabályoknak megfelelő jogorvoslati lehetőségekről és azok határidejéről.

16. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti jogok azon lényegi rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

17. cikk

A VII. melléklet A. részében meghatározott irányelvvel módosított 90/384/EKG irányelv hatályát veszti, a VII. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő utalásokat úgy kell tekinteni, mintha erre az irányelvre vonatkoznának és a VIII. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

18. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

19. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. április 23-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
P. NEČAS

I. MELLÉKLET

ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEK

Az alkalmazott terminológia a Nemzetközi Mérésügyi Szervezet kifejezéseinek felel meg.

Előzetes észrevétel

Amennyiben a mérleg egynél több kijelző vagy nyomtató készüléket tartalmaz vagy ahhoz van kapcsolva, amelyek alkalmazása az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában felsorolt felhasználási területekre esik, azok a készülékek, amelyek a mérlegelési művelet eredményét ismétlik és amelyek nem befolyásolhatják a mérleg helyes működését, nem képezik tárgyát az alapvető követelményeknek, ha a mérlegelési eredmények kinyomtatása vagy regisztrálása helyesen és kitörölhetetlen módon a mérleg egy olyan részével történik, amely teljesíti az alapvető követelményeket, és az eredmények a mérés által érintett mindkét fél részére hozzáférhető. A vásárlók közvetlen kiszolgálására alkalmazott mérlegek esetében azonban az eladó és a vevő céljait szolgáló kijelző és nyomtató készülékeknek teljesíteniük kell az alapvető követelményeket.

METROLÓGIAI KÖVETELMÉNYEK

1. Tömegegységek

Az alkalmazott tömegegységek a mértékegységekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1979. december 20-i 80/181/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ szerinti törvényes mértékegységek.

E feltétel teljesítésének a sérelme nélkül a következő mértékegységek engedélyezettek:

- SI mértékegységek: kg, mikrogramm, milligramm, gramm, tonna,
- angolszász mértékegység: Troy uncia, nemesfémek mérésénél,
- egyéb, nem SI mértékegység: metrikus karát, drágakövek mérésénél.

A fent meghatározott angolszász tömegegységet alkalmazó mérlegeknél az alábbiakban előírt vonatkozó alapvető követelményeket át kell számítani az említett angolszász mértékegységre egyszerű interpoláció alkalmazásával.

2. Pontossági osztályok

2.1. A következő pontossági osztályok kerültek meghatározásra:

- I. különleges pontosságú
- II. nagy pontosságú
- III. közepes pontosságú
- III. kis pontosságú

Ezeknek a pontossági osztályoknak az előírásait az 1. táblázat tartalmazza.

1. táblázat

Pontossági osztályok

Osztály	Hitelesítési osztásérték (e)	Alsó méréshatár (min)	A hitelesítési osztásértékek száma $n = \frac{\text{Max}}{e}$	
		minimális érték	minimális érték	legnagyobb érték
I.	0,001 $g \leq e$	100 e	50 000	—
II.	0,001 $g \leq e \leq 0,05 g$	20 e	100	100 000
	0,1 $g \leq e$	50 e	5 000	100 000
III.	0,1 $g \leq e \leq 2 g$	20 e	100	10 000
	5 $g \leq e$	20 e	500	10 000
III.	5 $g \leq e$	10 e	100	1 000

Az alsó méréshatár 5 e értékre csökken a II. és III. pontossági osztályba tartozó, díjszabás meghatározására szolgáló mérlegeknél.

⁽¹⁾ HL L 39., 1980.2.15., 40. o.

2.2. Osztásértékek

2.2.1. A tényleges osztásértékek (d) és a hitelesítési osztásértékek (e) a következő alakúak:

$$1 \times 10^k, 2 \times 10^k \text{ vagy } 5 \times 10^k \text{ tömegegység,}$$

k bármely egész szám vagy nulla.

2.2.2. Minden mérlegnél, kivéve a segéd kijelzővel rendelkezőket:

$$d = e$$

2.2.3. A segéd kijelzővel rendelkező mérlegeknél a következő feltételek érvényesek:

$$e = 1 \times 10^k \text{ g}$$

$$d < e \leq 10 d$$

kivéve az I. osztályba tartozó mérlegeket, ahol $d < 10^{-4}$ g, amely esetben $e = 10^{-3}$ g.

3. Osztályozás

3.1. Az egy méréstartománnyal rendelkező mérlegek

A segéd kijelzővel rendelkező mérlegek az I. vagy II. pontossági osztályba tartoznak. Ezeknél a mérlegeknél az alsó méréshatár alsó határértékeit e két osztályhoz az 1. táblázatból lehet megállapítani a harmadik oszlopban lévő hitelesítési osztásértéket (e) a tényleges osztásértékkel (d) helyettesítve.

Amennyiben $d < 10^{-4}$ g, az I. osztály felbontása kisebb lehet, mint 50 000 e.

3.2. Változó méréstartományú mérlegek

A több méréstartomány megengedett, feltéve, hogy azok világosan fel vannak tüntetve a mérlegen. Minden egyes méréstartományt a 3.1. pont szerint osztályoznak. Amennyiben a méréstartományok különböző pontossági osztályokba esnek, a mérleg a legszigorúbb követelményeknek kell, hogy megfeleljen, amelyek azokból a pontossági osztályokból következnek, amelyekbe a méréstartományok esnek.

3.3. Változó osztásértékű mérlegek

3.3.1. Az egy méréstartománnyal rendelkező mérlegek több rész méréstartománnyal rendelkezhetnek (változó osztásértékű mérlegek).

A változó osztásértékű mérlegek segéd kijelzővel nem rendelkezhetnek.

3.3.2. A változó osztásértékű mérlegek minden egyes i rész méréstartományát az alábbiakban leírtak határozzák meg:

— hitelesítési osztásértéke e_i	amennyiben $e_{(i+1)} > e_i$
— felső méréshatára Max_i	amennyiben $Max_r = Max$
— alsó méréshatára Min_i	amennyiben $Min_i = Max_{(i-1)}$ és $Min_1 = Min$

ahol:

$$i = 1, 2, \dots, r,$$

i = a rész méréstartomány sorszáma

r = a rész méréstartományok száma

Minden terhelés nettó terhelés, függetlenül az alkalmazott taraértéktől.

3.3.3. A rész méréstartományokat a 2. táblázat szerint osztályozzák. Minden rész méréstartomány ugyanabba a pontossági osztályba tartozik, ez az osztály a mérleg pontossági osztálya.

2. táblázat

Változó osztásértékű mérlegek

$i = 1, 2, \dots, r$

$i =$ a részméréstartomány sorszáma

$r =$ a részméréstartományok száma

Osztály	Hitelesítési osztásérték (e)	Alsó méréshatár (Min)	A hitelesítési osztásértékek száma	
		minimális érték	minimális érték ⁽¹⁾ $n = \frac{\text{Max}_i}{e_{(i+1)}}$	legnagyobb érték $n = \frac{\text{Max}_i}{e_i}$
I.	0,001 $g \leq e_i$	100 e_1	50 000	—
II.	0,001 $g \leq e_i \leq 0,05 \text{ g}$	20 e_1	5 000	100 000
	0,1 $g \leq e_i$	50 e_1	5 000	100 000
III.	0,1 $g \leq e_i$	20 e_1	500	10 000
III.	5 $g \leq e_i$	10 e_1	50	1 000

⁽¹⁾ $i = r$ esetében az 1. táblázatban a megfelelő oszlop érvényes, ahol e helyett e_r áll.

4. Pontosság

- 4.1. A 9. cikkben megállapított eljárások végrehajtásakor a kijelzési hiba nem haladhatja meg a 3. táblázatban feltüntetett legnagyobb megengedett kijelzési hibát. Számjegyes kijelzés esetén a kijelzési hibát a kerekítési hiba miatt korrigálni kell.

A legnagyobb megengedett hibák a nettó és az összes táraértékre vonatkoznak az összes lehetséges terhelésnél, kivéve az előre beállított táraértéket.

3. táblázat

Legnagyobb megengedett hibák

Terhelés				Legnagyobb megengedett hiba
I. osztály	II. osztály	III. osztály	III. osztály	
$0 \leq m \leq 50\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 5\,000 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 500 \text{ e}$	$0 \leq m \leq 50 \text{ e}$	$\pm 0,5 \text{ e}$
$50\,000 \text{ e} < m \leq 200\,000 \text{ e}$	$5\,000 \text{ e} < m \leq 20\,000 \text{ e}$	$500 \text{ e} < m \leq 2\,000 \text{ e}$	$50 \text{ e} < m \leq 200 \text{ e}$	$\pm 1,0 \text{ e}$
$200\,000 \text{ e} < m$	$20\,000 \text{ e} < m \leq 100\,000 \text{ e}$	$2\,000 \text{ e} < m \leq 10\,000 \text{ e}$	$200 \text{ e} < m \leq 1\,000 \text{ e}$	$\pm 1,5 \text{ e}$

- 4.2. A legnagyobb megengedett hiba üzem közben kétszer akkora, mint a 4.1. pontban rögzített legnagyobb megengedett hiba.

5. A mérlegek tömegmérési eredményeinek ismételhetőnek és reprodukálhatónak kell lenni az alkalmazott más kijelző készülékekkel és más használt kiegyensúlyozási módszerekkel.

A tömegmérési eredményeknek érzéketleneknek kell lenniük a teherfelvevőn lévő teher helyzetének változásaira.

6. A mérlegnek reagálnia kell a teher kismértékű változására.

7. Befolyásoló mennyiségek és idő
- 7.1. Azoknak a II., III. és IIII. pontossági osztályú mérlegeknek, amelyek megdöntött helyzetben történő használatnak vannak kitéve, megfelelően érzéketleneknek kell lenniük arra a megdöntési fokra, amely a normális telepítési állapotban előfordulhat.
- 7.2. A mérlegeknek a méréstechnikai követelményeket a gyártó által előírt hőmérséklet-tartományon belül teljesíteniük kell. E tartomány értéke legalább az alábbiakkal egyenlő:
- 5 °C az I. osztályú mérlegnél,
 - 15 °C a II. osztályú mérlegnél,
 - 30 °C a III. vagy IIII. osztályú mérlegnél.
- A gyártó által adott értékek hiányában a -10 °C-tól +40 °C-ig terjedő hőmérséklet-tartomány érvényes.
- 7.3. A méréstechnikai követelményeket a hálózati feszültséggel üzemelő mérlegeknek a szabványos határokon belül ingadozó tápfeszültség mellett teljesíteniük kell.
- A teljes üzemeltetési mérlegeknek jelezniük kell, ha a tápfeszültség a működési határérték alá csökken. Ebben az esetben a mérlegeknek vagy továbbra is helyesen kell működniük, vagy automatikusan üzemen kívül kell helyeződniük.
- 7.4. Az elektronikus mérlegeknek, kivéve az I. osztályba és II. osztályba tartozókat, amennyiben az e kisebb, mint 1 g, a méréstechnikai követelményeket hőmérséklet-tartományuk felső határán, magas relatív páratartalmi viszonyok között is teljesíteniük kell.
- 7.5. A II., III. vagy IIII. osztályba tartozó mérlegek tartós terhelésének elhanyagolható hatást kell gyakorolnia terhelés esetén a kijelzésre vagy a nulla kijelzésre közvetlenül a teher levétele után.
- 7.6. Más feltételek mellett a mérlegeknek vagy helyesen kell tovább működniük, vagy automatikusan ki kell kapcsolniuk.

Tervezés és kivitelezés

8. Általános követelmények
- 8.1. A mérleg tervének és kivitelezésének olyannak kell lennie, hogy az megőrizze méréstechnikai jellemzőit megfelelő telepítés, használat és a rendeltetésének megfelelő környezeti körülmények esetén. A tömeg értékét a mérlegnek ki kell jeleznie.
- 8.2. Külső zavarok esetén az elektronikus mérlegek nem mutatnak jelentős hibát vagy pedig automatikusan észlelniük és jelezniük kell ezeket.
- Jelentős hiba automatikus észlelésekor az elektronikus mérlegeknek fény- vagy hangjelzést kell adniuk, aminek addig kell folytatódnia, amíg a felhasználó javító intézkedést nem tesz vagy a hiba meg nem szűnik.
- 8.3. A 8.1. és 8.2. pont követelményeit tartósan kell teljesíteni annyi ideig, amennyi a mérleg rendeltetészerű használata esetén normálisnak tekinthető.
- A számjegyes kijelzésű elektronikus mérlegeknek folyamatosan ellenőrizniük kell a mérési folyamat, a kijelző szerkezet, valamint a teljes adattárolás és adattovábbítás helyes működését.
- Jelentős hiba automatikus észlelésekor az elektronikus mérlegeknek fény- vagy hangjelzést kell adniuk, amelynek addig kell folytatódnia, amíg a felhasználó javító intézkedést nem tesz vagy a hiba meg nem szűnik.
- 8.4. Ha egy elektronikus mérlegre külső berendezéseket csatlakoztatunk egy csatolóelemen (interfészen) keresztül, annak a mérleg méréstechnikai jellemzőit nem szabad károsan befolyásolnia.
- 8.5. A mérlegek nem rendelkezhetnek olyan jellemzőkkel, amelyek esetleg előmozdíthatják a csalárd használatot, a véletlen hibás használat lehetőségének pedig minimálisnak kell lennie. Az olyan alkatrészeket, amelyeket a felhasználónak nem szabad leszerelnie vagy beállítania, az ilyen műveletekkel szemben biztosítani kell.
- 8.6. A mérlegeket úgy kell megtervezni, hogy lehetővé tegyék a meghatározott kötelező ellenőrzések könnyű végrehajtását.

9. Mérlegelési eredmények és más tömegértékek kijelzése

A mérlegelési eredmények és más tömegértékek kijelzésének helyesnek, egyértelműnek és félre nem érthetőnek kell lennie, ugyanakkor a kijelző szerkezetnek lehetővé kell tennie normális használati feltételek mellett a kijelzés könnyű leolvasását.

Az e melléklet 1. pontjában meghatározott tömegegységek nevének és jelének meg kell felelnie a 80/181/EGK irányelv rendelkezéseinek a metrikus karát jelképének hozzáadásával, amely a „ct” jelzés.

A kijelzés a 9 e-vel megnövelt felső méréshatár (Max) fölött nem megengedett.

Segéd kijelző készülék csak a tizedesjeltől jobbra megengedett. A növelt felbontású kijelzés csak ideiglenesen működhet, és a nyomtatást le kell tiltani ennek működése alatt.

Másodlagos kijelzések megjeleníthetők, feltéve, hogy ezeket nem lehet összetéveszteni az elsődleges kijelzésekkel.

10. Mérlegelési eredmények és más tömegértékek kinyomtatása

A kinyomtatott eredményeknek helyeseknek, megfelelően azonosíthatóknak és egyértelműeknek kell lenniük. A nyomtatásnak világosnak, kitörölhetetlennek és tartósnak kell lennie.

11. Szintezés

Ahol erre szükség van a helyes működés biztosításához, a mérleget megfelelő érzékenységu szintező berendezéssel és szintjelzővel kell felszerelni.

12. Nullapont-beállítás

A mérleget fel lehet szerelni nullapont-beállító szerkezetekkel. Ezeknek a szerkezeteknek a működtetése pontos nullázást kell, hogy eredményezzen, és nem okozhat helytelen mérési eredményeket.

13. Tárázó szerkezetek és előre beállított tárázó szerkezetek

A mérlegeknek egy vagy több tárázó szerkezetük és egy előre beállított tárázó szerkezetük lehet. A tárázó szerkezeteknek pontos nullázást kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a helyes nettó tömeg mérését. Az előre beállított tárázó szerkezet működésének biztosítania kell a helyes nettó érték meghatározását.

14. A vásárlók közvetlen kiszolgálására szolgáló mérlegek 100 kg-ot meg nem haladó felső méréshatárral: kiegészítő követelmények

A vásárlók közvetlen kiszolgálására szolgáló mérlegeknek a tömegmérési műveletekkel kapcsolatos minden lényeges információt ki kell jelezniük, és árjelzős mérlegek esetében a vevő számára világosan jelezni kell a vásárolandó áru árának kiszámításához szükséges adatokat.

A kijelzésre kerülő fizetendő árnak pontosnak kell lenni.

Az árszorozós mérlegeknek a lényeges kijelzéseket elég hosszú ideig kell megjeleníteniük ahhoz, hogy a vevő ezeket helyesen leolvashassa.

Az árszorozós mérlegek az árucikkenkénti tömegmérésen és árszámításon kívül csak akkor végezhetnek más funkciókat, ha az összes műveletre vonatkozó valamennyi kijelzés világosan, félreérthetetlenül és alkalmas módon elrendezve kerül kinyomtatásra egy blokkon vagy címkén a vevő számára.

A mérleget úgy kell kialakítani, hogy se közvetlenül, se közvetetten ne adjanak olyan kijelzéseket, amelyek nem könnyen vagy nem egyértelműen érthetők.

A mérlegeknek védeniük kell a vevőket a helytelen működésből következő téves eladási műveletekkel szemben.

A segéd kijelző és a növelt felbontású kijelzés nem megengedett.

A kiegészítő készülékek csak akkor megengedettek, ha nem vezethetnek csalárd használathoz.

Azokon a mérlegeken, amelyek a vásárlók közvetlen kiszolgálására alkalmas mérlegekhez hasonlóak, de nem elégítik ki az e fejezetben megfogalmazott követelményeket, a kijelző közelében „vásárlók közvetlen kiszolgálására nem használható” eltávolíthatatlan feliratot kell elhelyezni.

15. Árfeliratozó mérlegek

Az árfeliratozó mérlegeknek a vásárlóközönség közvetlen kiszolgálására szolgáló árjelző mérlegek követelményeit olyan mértékben kell kielégíteniük, amilyen mértékig ezek a szóban forgó mérlegekre alkalmazhatók. Az árfelirat nyomtatása az alsó méréshatár alatt nem megengedett.

II. MELLÉKLET

A MEGFELELŐSÉG ÉRTÉKELÉSÉRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

1. EK-típusvizsgálat
 - 1.1. Az EK-típusvizsgálat az az eljárás, amely révén a bejelentett szerv ellenőrzi és tanúsítja, hogy egy mérleg, amely a tervezett gyártás tekintetében reprezentatív, teljesíti az ezen irányelvnek a követelményeit.
 - 1.2. A EK-típusvizsgálat iránti kérelmet a gyártó vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője nyújtja be egy bejelentett szervnek.

A kérelemben a következő szerepel:

- a gyártó neve és címe, és ha a kérelmet a meghatalmazott képviselő nyújtotta be, ezen kívül a képviselő neve és címe is,
- egy írásbeli nyilatkozat arra nézve, hogy a kérelmet más bejelentett szervnek nem nyújtották be,
- a tervdokumentáció, a III. mellékletben leírtak szerint.

A kérelmező a bejelentett szerv rendelkezésére bocsát egy mérleget, amely a tervezett gyártás szempontjából reprezentatív (a továbbiakban: a típus).

- 1.3. A bejelentett szerv:
 - 1.3.1. megvizsgálja a tervdokumentációt és ellenőrzi, hogy a típust az adott dokumentáció szerint gyártották-e;
 - 1.3.2. megállapodik a kérelmezővel a vizsgálatok és/vagy ellenőrzések helyéről;
 - 1.3.3. végrehajtja vagy végrehajtatja a megfelelő vizsgálatokat és/vagy ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy a gyártó által alkalmazott megoldások teljesítik-e az alapvető követelményeket, amennyiben a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványokat nem alkalmazták;
 - 1.3.4. végrehajtja vagy végrehajtatja a megfelelő vizsgálatokat és/vagy ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy, ha a gyártó a vonatkozó szabványok alkalmazását választotta, ezeket hatékonyan alkalmazta-e és így biztosította-e az alapvető követelményeknek való megfelelést.
- 1.4. Amennyiben a típus megfelel ezen irányelv rendelkezéseinek, a bejelentett szerv kiadja az EK-típus-jóváhagyási igazolást a kérelmezőnek. Az igazolás tartalmazza a vizsgálat következtetéseit, az érvényességi feltételeket (amennyiben ilyen van), a szükséges adatokat a jóváhagyott mérleg azonosítására, és ha szükséges, működésének leírását. Minden vonatkozó műszaki elemet, mint például rajzot és elrendezést, csatolni kell az EK-típus-jóváhagyási igazoláshoz.

Az igazolás érvényességi ideje tíz év a kiadás napjától számítva, és megújítható további tízéves időszakokra.

A mérlegek konstrukciójában történt alapvető változások esetén, például új eljárások alkalmazása eredményeként, az igazolás érvényességét két évre lehet korlátozni és meg lehet hosszabbítani három évvel.

- 1.5. Minden bejelentett szerv időszakonként az összes tagállam számára rendelkezésre bocsátja a következők jegyzékét:
 - EK-típusvizsgálatra átvett kérelmek,
 - kiadott EK-típus-jóváhagyási igazolások,
 - elutasított típusigazolások kérelmei,
 - a már kibocsátott okiratokkal kapcsolatos kiegészítések és módosítások.

Minden egyes bejelentett szerv haladéktalanul tájékoztatja továbbá az összes tagállamot az EK-típus-jóváhagyási igazolások visszavonásairól.

Minden tagállam ezt az információt az általa bejelentett szervek rendelkezésére bocsátja.

- 1.6. A többi bejelentett szerv kaphat egy példányt a igazolásokról, azok mellékleteivel együtt.
- 1.7. A kérelmező az EK-típus-jóváhagyási igazolást kibocsátó bejelentett szervet folyamatosan tájékoztatja a jóváhagyott típus minden esetleges módosításáról.

Az a bejelentett szerv, amelyik kibocsátotta az EK-típus-jóváhagyási igazolást, kiegészítő jóváhagyást ad a jóváhagyott típus módosításaira, amennyiben az ilyen változások befolyásolják az ezen irányelv alapvető követelményeinek való megfelelést vagy a mérleg felhasználásához előírt feltételeket. Ezt a kiegészítő jóváhagyást az eredeti EK-típus-jóváhagyási igazolás kiegészítésének formájában adják meg.

2. EK-típusmegfelelőségi nyilatkozat (termékminőség-garancia)
- 2.1. Az EK-típusmegfelelőségi nyilatkozat (termékminőség-garancia) az az eljárás, amely által a 2.2. bekezdés előírásait teljesítő gyártó kijelenti, hogy az érintett mérlegek az adott esetben megfelelnek az EK-típus-jóváhagyási igazolásban leírt típusnak, és teljesítik az ezen irányelv követelményeit.

A gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője minden mérlegen elhelyezi a CE megfelelési jelölést, valamint a IV. mellékletben előírt feliratokat, és egy megfelelési nyilatkozatot állít ki.

A CE megfelelési jelölést a 2.4. szakaszban említett, az EK-felügyeletért felelős bejelentett szervezet azonosító számával kell kiegészíteni.

- 2.2. A gyártó a 2.3. bekezdésben előírt, megfelelően bevezetett minőségi rendszerrel kell, hogy rendelkezzen, és a 2.4. bekezdésben előírt EK-felügyelet vonatkozik rá.
- 2.3. Minőségi rendszer
- 2.3.1. A gyártó egy bejelentett szervnek nyújt be kérelmet minőségi rendszerének jóváhagyására.

A kérelemben az alábbiak szerepelnek:

- a jóváhagyott minőségi rendszerből adódó kötelezettségek végrehajtásának vállalása,
- a jóváhagyott minőségi rendszer fenntartásának vállalása biztosítva annak folyamatos alkalmasságát és hatékonyságát.

A gyártó a bejelentett szerv rendelkezésére bocsátja az összes vonatkozó információt, különösen a minőségi rendszer dokumentációját és a mérleg tervdokumentációját.

- 2.3.2. A minőségi rendszer biztosítja a mérlegek megfelelőségét az EK-típus-jóváhagyási igazolásban leírt típusnak és ezen irányelv követelményének vagy követelményeinek.

A gyártó által elfogadott összes elemet, követelményt és előírást rendszerezett és rendezett módon kell nyilvántartani írott szabályok, eljárások és utasítások formájában. Ez a minőségi rendszerre vonatkozó dokumentáció biztosítja a minőségi programok, tervek, kézikönyvek és nyilvántartások megfelelő megértését.

Különösen megfelelő leírást tartalmaz a következőkről:

- minőségi célkitűzések és szervezeti felépítés, a vezetőség feladatai és jogkörei a termékminőséggel kapcsolatban,
- az alkalmazandó gyártási eljárás, a minőség-ellenőrzési és -biztosítási technikák és a rendszeres mérések,

- a gyártás előtt, alatt és után végrehajtandó vizsgálatok és ellenőrzések és azok elvégzési gyakorisága,
- a szükséges termékminőség elérésének ellenőrzésére szolgáló eszközök és a minőségi rendszer hatékony működtetése.

2.3.3. A bejelentett szerv vizsgálja és értékeli a minőségi rendszert annak meghatározására, hogy vajon az teljesíti-e a 2.3.2. pontban meghatározott követelményeket. Vélelmezi az ezeknek a követelményeknek való megfelelést az olyan minőségi rendszerek tekintetében, amelyek a megfelelő harmonizált szabványt valósítják meg.

Döntését közli a gyártóval és tájékoztatja a többi bejelentett szervet. A gyártó értesítése tartalmazza a vizsgálat következtetéseit és visszautasítás esetén a döntés indokolását.

2.3.4. A gyártó vagy meghatalmazott képviselője a minőségi rendszert jóváhagyó bejelentett szervet folyamatosan tájékoztatja a minőségbiztosítási rendszer minden felújításáról a megvalósított változtatásokkal kapcsolatban, például új technológiák és új minőségi koncepciók.

2.3.5. Minden bejelentett szerv, amelyik egy minőségi rendszer jóváhagyását visszavonja, erről tájékoztatja az összes többi bejelentett szervet.

2.4. EK-felügyelet

2.4.1. Az EK-felügyelet célja annak biztosítása, hogy a gyártó megfelelő módon teljesítse kötelezettségeit a jóváhagyott minőségi rendszerrel kapcsolatban.

2.4.2. A gyártó a bejelentett szerv számára engedélyezi ellenőrzési célokból a bejutást a gyártási, ellenőrzési, vizsgálati és tárolási helyiségekbe és megadja az összes szükséges információt, különösen a következőket:

- a minőségi rendszer dokumentációja,
- a tervezési dokumentáció,
- a minőségi feljegyzések, például az ellenőrzési jelentések és vizsgálatok, valamint kalibrálási adatok, jelentések az érintett személyzet képesítéséről stb.

A bejelentett szerv időszakonként ellenőrzést végez annak biztosítására, hogy a gyártó fenntartsa és alkalmazza a minőségi rendszert; a gyártó számára auditjelentést ad át.

Ezen túlmenően a bejelentett szerv előzetesen nem egyeztetett látogatásokat tehet a gyártónál. Az ilyen látogatások során a bejelentett szerv teljes vagy részleges ellenőrzést végezhet. A gyártónak jelentést ad a látogatás eredményéről és adott esetben auditjelentést is.

2.4.3. A bejelentett szerv ellenőrzi, hogy a gyártó fenntartsa és alkalmazza a jóváhagyott minőségi rendszert.

3. EK-hitelesítés

3.1. Az EK-hitelesítés az az eljárás, amelyben a gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője gondoskodik és nyilatkozik arról, hogy a 3.3. szakasz szerint ellenőrzött mérlegek az adott esetben megfelelnek az EK-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak és ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek.

3.2. A gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője minden szükséges intézkedést megtesz annak biztosítása érdekében, hogy a gyártási eljárás során gyártott mérleg, az adott esetben, megfeleljen az EK-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak és ezen irányelv mindenkor követelményeinek. A gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője minden mérlegen elhelyezi a CE megfelelőségi jelölést, és egy megfelelőségi nyilatkozatot állít ki.

3.3. A bejelentett szervezet elvégzi a megfelelő ellenőrzéseket és vizsgálatokat a 3.5. szakasz szerint minden egyes termék ellenőrzésével és kipróbálásával, hogy a mérleg ezen irányelv követelményeinek való megfelelését ellenőrizze.

- 3.4. EK-típusvizsgálatnak nem alávetett mérlegeknél a bejelentett szervezet részére a III. melléklet szerinti tervdokumentációt kérésre rendelkezésre kell bocsátani.
- 3.5. Hitelesítés minden egyes mérleg ellenőrzésével és kipróbálásával
 - 3.5.1. Minden mérleget egyenként ellenőriznek, és a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványokban előírt vagy ezzel egyenértékű megfelelő vizsgálatoknak vetnek alá, hogy adott esetben az EK-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típusnak és az ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek való megfelelését ellenőrizzék.
 - 3.5.2. A bejelentett szervezet elhelyezi vagy elhelyezteti az azonosító számát mindegyik mérlegen, amelyről megállapították, hogy megfelel a követelményeknek, és az elvégzett vizsgálatokról kiállít egy megfeleléségi igazolást.
 - 3.5.3. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének kérés esetén be kell tudni mutatnia a bejelentett szervezet által kiadott megfeleléségi igazolásokat.
4. Egyedi EK-hitelesítés
 - 4.1. Az egyedi EK-hitelesítés az az eljárás, amelyben a gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője biztosítja és kinyilvánítja, hogy az a mérleg, amelyet általában speciális alkalmazásra terveztek, és melyre a 4.2 pontban említett igazolást kiállították, ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek megfelel. A gyártó vagy a Közösségben székhellyel rendelkező meghatalmazott képviselője elhelyezi a mérlegen a CE megfeleléségi jelölést, és egy írásos megfeleléségi nyilatkozatot állít ki.
 - 4.2. A bejelentett szervezet megvizsgálja a mérleget, és a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványok szerinti vagy azzal egyenértékű vizsgálatoknak veti alá, hogy biztosítsa ezen irányelv rá vonatkozó követelményeinek való megfelelését.

A bejelentett szervezet elhelyezi vagy elhelyezteti az azonosító számát mindegyik mérlegen, amelyről megállapították, hogy megfelel a követelményeknek, és az elvégzett ellenőrzésekről egy megfeleléségi igazolást állít ki.
 - 4.3. A III. mellékletben említett tervdokumentáció arra szolgál, hogy ellenőrizzék, a mérleg megfelel-e ezen irányelv követelményeinek, és a mérleg szerkezetét, gyártását és működésmódját elmagyarázzák. A dokumentációt a bejelentett szervezet rendelkezésére kell bocsátani.
 - 4.4. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének kérés esetén be kell tudni mutatnia a bejelentett szervezet által kiadott megfeleléségi igazolásokat.
5. Közös rendelkezések
 - 5.1. Az EK-típusmegfeleléségi nyilatkozatot (termékminőség-garancia), az EK-hitelesítést és az egyedi EK-hitelesítést a gyártó telephelyén lehet elvégezni vagy bármely más telephelyen, amennyiben a felhasználás helyére történő szállítás nem igényli a mérleg szétszerelését, ha a felhasználás helyén az üzembe helyezés nem igényli a mérleg összeszerelését vagy olyan más műszaki felszerelési munkálatot, amely valószínűleg befolyásolhatja a mérleg jellemzőit, és ha az üzembe helyezés helye szerinti gravitációs értéket figyelembe veszik, vagy ha a mérleg teljesítménye érzéketlen a gravitáció változásaira. Minden más esetben ezeket a műveleteket a mérleg felhasználási helyén kell elvégezni.
 - 5.2. Amennyiben a mérleg jellemzői érzékenyek a gravitációs változásokra, az 5.1. pontban meghatározott eljárásokat két fázisban lehet lefolytatni; a második fázis magában foglalja az összes olyan vizsgálatot és ellenőrzést, amelyek eredménye a gravitációtól függ, és az első fázisban szerepel az összes egyéb vizsgálat és ellenőrzés. A második fázist a mérleg felhasználási helyén hajtják végre. Amennyiben egy tagállam területén gravitációs zónák vannak kijelölve, a „mérleg felhasználási helyén” kifejezés értelmezése: „a mérleg felhasználás szerinti gravitációs zónájában”.
 - 5.2.1. Ha a gyártó az 5.1. szakaszban említett eljárások egyikének két szakaszban történő elvégzését választja, és e két szakaszt különböző szervezetek végzik, akkor azon a mérlegen, amely az eljárás első szakaszán megfelelt, az első szakaszban részt vevő bejelentett szervezet azonosító számát kell elhelyezni.

5.2.2. Az a fél, amely az eljárás első szakaszát elvégezte, mindegyik mérlegre egy írásos igazolást állít ki a mérleg azonosítására szükséges adatokkal és az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok leírásával.

Az a fél, amely az eljárás második szakaszát hajtja végre, elvégzi azon ellenőrzéseket és vizsgálatokat, amelyeket még nem végeztek el.

A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjének kérés esetén be kell tudni mutatnia a bejelentett szervezet által kiadott megfelelőségi igazolásokat.

5.2.3. Az a gyártó, amely az első szakaszban az EK-típusmegfelelési nyilatkozatot választotta (termékminőség-garancia), ugyanezt az eljárást használhatja a második szakaszban, vagy úgy dönthet, hogy a második szakaszban az EK-hitelesítéssel folytatja.

5.2.4. A CE megfelelőségi jelölést, a második szakasz befejezése után, a második szakaszban részt vevő bejelentett szervezet azonosító számával együtt kell a mérlegre elhelyezni.

—

III. MELLÉKLET

TERVDOKUMENTÁCIÓ

A tervdokumentáció a termék tervezését, gyártását és működtetését érthetővé kell, hogy tegye, és biztosítania kell az értékelést az ezen irányelv követelményeinek való megfelelés szempontjából.

A dokumentáció az alábbiakat tartalmazza, amennyiben az értékelés szempontjából jelentőségük van:

- a típus általános leírása,
 - koncepciók tervek és gyártási rajzok, valamint alkatrészek, részegységek, áramkörök stb. tervrajzai,
 - a fentiek megértéséhez szükséges leírások és magyarázatok, ide értve a mérlegek működtetését is,
 - a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványok jegyzéke, amelyeket teljes egészükben vagy részlegesen alkalmaztak, az alapvető követelmények teljesítéséhez alkalmazott megoldások leírásai, amennyiben a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott harmonizált szabványokat nem alkalmazták,
 - a tervezési számítások és vizsgálatok eredményei stb.
 - vizsgálati eredmények,
 - az EK-típus-jóváhagyási igazolások és a vonatkozó vizsgálatok eredményei a konstrukciókban szereplőkkel azonos alkatrészeket tartalmazó mérlegekkel kapcsolatban.
-

IV. MELLÉKLET

CE MEGFELELŐSÉGI JELÖLÉS ÉS FELIRATOK

1. Az EK-megfelelőségértékelési eljárás tárgyát képező mérlegek

1.1. Ezeket a mérlegeket az alábbi jelölésekkel kell ellátni:

a) — a CE megfelelési jelölés, amely a VI. mellékletben ismertetett CE-jelből áll, és azon év két utolsó számjegye, amelyben a CE-jelölést felhelyezték;

— a bejelentett szervezet(ek) azonosító száma(i), amely(ek) az EK-felügyeletet vagy az EK-hitelesítést végezté(k).

A fent említett jelölést és feliratokat egyértelműen egymás mellé csoportosítva kell a mérlegen elhelyezni;

b) egy legalább 12,5 mm × 12,5 mm méretű négyzetes zöld matrica, amelyen fekete színnel nyomtatva helyezkedik el az „M” nagybetű;

c) a következő feliratok:

— az EK-típus-jóváhagyási igazolás száma, ha alkalmazható,

— a gyártó jelölése vagy neve,

— a pontossági osztály, egy ellipszisben foglalva vagy két vízszintes vonallal összekötött két félkörben,

— a felső mérési határ Max ... formában,

— az alsó mérési határ Min ... formában,

— a hitelesítési osztásérték $e =$ formában,

— azon év két utolsó számjegye, melyben a CE-jelölést elhelyezték,

továbbá, ha alkalmazható:

— gyártási szám,

— különálló, de kapcsolódó egységekből álló mérlegeknél: az egyes egységek azonosító jele,

— az osztásérték, ha az eltér e -től, $d =$... formában,

— maximális additív tárahatás, $T = +$... formában,

— maximális levonó tárahatás, ha az eltér a Max.-tól, $T = -$... formában,

— tára osztásértéke, ha eltér d -től, $d_T =$... formában,

— maximális terhelhetőség, ha eltér a Max.-tól, Lim ... formában,

— különleges hőmérsékleti határok, a következő formában: ... °C/... °C,

— a teherfelvevő és súlyserpenyő közötti arány.

- 1.2. A mérlegeknek megfelelő eszközökkel kell rendelkezniük a CE-jelölés és/vagy feliratok elhelyezésére. Ezeknek olyannak kell lenniük, hogy ne legyen lehetőség a jelölés és a feliratok eltávolítására azok megrongálása nélkül, és hogy a jelölés és a feliratok legyenek láthatók, amikor a mérleg szabályos működési pozícióban van.
- 1.3. Ahol adattáblát használnak, lehetőséget kell biztosítani annak bélyegzésére, kivéve, ha eltávolítása rongálódás nélkül nem lehetséges. Amennyiben az adatlap lepecsételhető, lehetőséget kell biztosítani az ellenőrző jel elhelyezésére.
- 1.4. A Max, Min, e és d feliratokat az eredmény kijelzés közelében szintén fel kell tüntetni, ha azok ott még nincsenek.
- 1.5. Minden olyan kiértékelő egységen, amely egy vagy több teherfelvevőhöz csatlakozik vagy csatlakoztatható, fel kell tüntetni az említett teherfelvevőkre vonatkozó, megfelelő feliratokat.

2. Egyéb mérlegek

Az egyéb mérlegeken a következőknek kell lenniük:

- a gyártó jelölése vagy neve,
- felső mérési határ Max ... formában.

Ezeket a berendezéseken nem szabad elhelyezni az 1.1. b) pontban előírt matricákat.

3. A 13. cikkben előírt korlátozott felhasználásra utaló jelölés

Ez a jelölés egy „M” nagybetűből áll, fekete színben nyomtatva legalább 25 mm × 25 mm méretű, vörös alapú négyzetben, keresztet alkotó két átlóval.

V. MELLÉKLET

Tagállamok által alkalmazandó azon minimális feltételek, amelyek akkor alkalmazandók, ha szervezetet jelölnek ki a 9. cikkben meghatározott eljárásokkal kapcsolatos feladatok elvégzésére

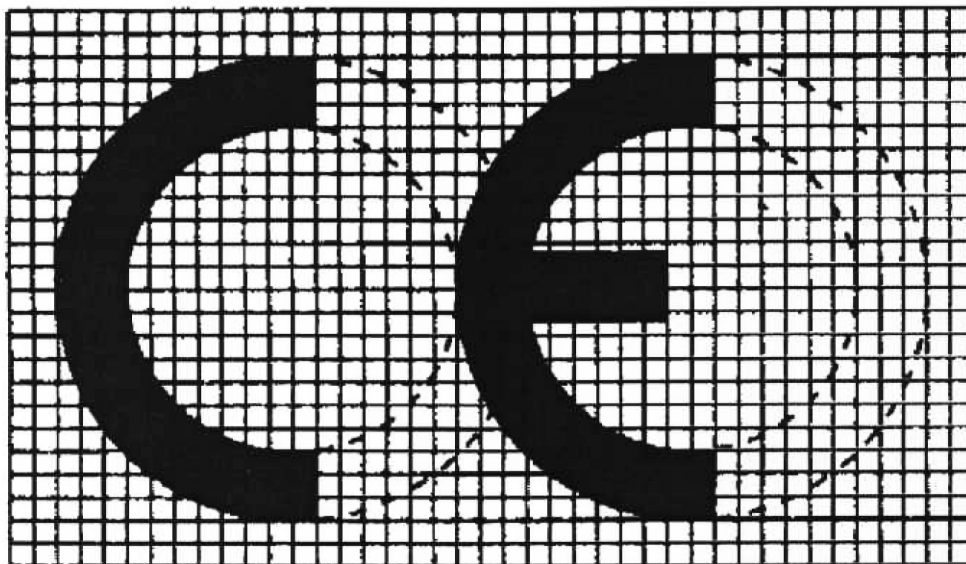
1. A szervezeteknek rendelkezniük kell a szükséges személyzettel, eszközökkel és felszereléssel.
2. A szervezet személyzetének rendelkeznie kell a szükséges technikai hozzáértéssel és szakmai tisztességgel.
3. A szervezet működése legyen független minden olyan körtől, csoporttól vagy személytől, akik vagy amelyek közvetlen vagy közvetett érdekeltséggel rendelkeznek nem automatikus működésű mérlegekben a vizsgálatok lefolytatása, a jelentések elkészítése, az igazolások kiadása és az ezen irányelv által megkövetelt ellenőrzés tekintetében.
4. A szervezet személyzetének tiszteletben kell tartania a szakmai titkokat.
5. A szervezet rendelkezzenek felelősségbiztosítással, amennyiben polgári jogi felelősségüket nem fedezi az állam a nemzeti jogszabályok szerint.

Az 1. és 2. pontban meghatározott feltételek teljesítését a tagállamok időszakonként ellenőrzik.

VI. MELLÉKLET

CE MEGFELELŐSÉGI JELÖLÉS

— A CE megfelelőségi jelölés a következő írásképi „CE” betűkből áll:

- A CE megfelelőségi jelölés kicsinyítésekor vagy nagyításakor a fent ábrázolt rácsból adódó arányokat be kell tartani.
- A CE megfelelőségi jelölés különböző alkotórészeinek kb. egyenlő méretűnek kell lenniük; a legkisebb méret 5 mm.

VII. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és annak módosítása

(lásd a 17. cikket)

A Tanács 90/384/EGK irányelve
(HL L 189., 1990.7.20., 1. o.)

A Tanács 93/68/EGK irányelve
(HL L 220., 1993.8.30., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk, 7. pont és a 8. cikk

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre és alkalmazásra előírt határidők listája

(lásd a 17. cikket)

Irányelv	Az átültetés határideje	Az alkalmazás napja
90/384/EGK	1992. június 30.	1993. január 1. ⁽¹⁾
93/68/EGK	1994. június 30.	1995. január 1. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Összhangban a 90/384/EGK irányelv 15. cikkének (3) bekezdésével, a tagállamok az abban az irányelvet a nemzeti jogba átültető törvényekben, rendeletekben és közigazgatási rendelkezésekben meghatározott rendelkezések alkalmazásának napjától számított tíz éven keresztül engedélyezik az olyan mérlegek forgalomba hozatalát és üzembe helyezését, amelyek az említett napot megelőzően hatályban lévő jogszabályoknak megfelelnek.

⁽²⁾ Összhangban a 93/68/EGK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésével: „A tagállamok 1997. január 1-jéig megengedik azon termékek forgalomba hozatalát és üzembe helyezését, amelyek az 1995. január 1-je előtt hatályos jelölési szabályoknak megfelelnek.”

VIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

90/384/EGK irányelv	Ez az irányelv
(5) preambulumbekzdés, utolsó mondat	2. cikk, 3. pont
1. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	2. cikk, 1. pont
1. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	2. cikk, 2. pont
1. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	1. cikk, első bekezdés
1. cikk, (2) bekezdés, bevezető mondat	1. cikk, második bekezdés, bevezető mondat
1. cikk, (2) bekezdés, a) 1. pont	1. cikk, második bekezdés, a) i. pont
1. cikk, (2) bekezdés, a) 2. pont	1. cikk, második bekezdés, a) ii. pont
1. cikk, (2) bekezdés, a) 3. pont	1. cikk, második bekezdés, a) iii. pont
1. cikk, (2) bekezdés, a) 4. pont	1. cikk, második bekezdés, a) iv. pont
1. cikk, (2) bekezdés, a) 5. pont	1. cikk, második bekezdés, a) v. pont
1. cikk, (2) bekezdés, a) 6. pont	1. cikk, második bekezdés, a) vi. pont
1. cikk, (2) bekezdés, b) pont	1. cikk, második bekezdés, b) pont
2. cikk	3. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk	6. cikk
6. cikk, első albekezdés, első mondat	7. cikk, első albekezdés
6. cikk, első albekezdés, második mondat	7. cikk, második albekezdés
6. cikk, második albekezdés	7. cikk, harmadik albekezdés
7. cikk	8. cikk
8. cikk, (1) és (2) bekezdés	9. cikk, (1) és (2) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés, a) pont	9. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
8. cikk, (3) bekezdés, b) pont	9. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
9. cikk	10. cikk
10. cikk	11. cikk
11. cikk	12. cikk
12. cikk	13. cikk
13. cikk	14. cikk
14. cikk, első mondat	15. cikk, első albekezdés
14. cikk, második mondat	15. cikk, második albekezdés
15. cikk, (1)–(3) bekezdés	—
15. cikk, (4) bekezdés	16. cikk
15. cikk, (5) bekezdés	—
—	17. cikk
—	18. cikk
16. cikk	19. cikk
I–VI. melléklet	I–VI. melléklet
—	VII. melléklet
—	VIII. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2009/38/EK IRÁNYELVE

(2009. május 6.)

az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról

(Átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 137. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságával folytatott konzultációra,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvet ⁽³⁾ több helyen jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az említett irányelvet át kell dolgozni.

(2) A 94/45/EK irányelv 15. cikkének megfelelően a Bizottság a tagállamokkal, illetve a szociális partnerekkel európai szinten konzultálva áttekintette az említett irányelv alkalmazását és különösen vizsgálta a foglalkoztatotti létszám küszöbértékeinek célszerűségét annak érdekében, hogy szükség esetén módosításokat javasoljon.

(3) A tagállamokkal, illetve a szociális partnerekkel folytatott európai szintű konzultációt követően a Bizottság 2000. április 4-én jelentést tett az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 94/45/EK irányelv alkalmazásáról.

(4) A Szerződés 138. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság közösségi szinten konzultált a szociális partnerekkel az e területen való közösségi fellépés lehetséges irányáról.

(5) E konzultációt követően a Bizottság közösségi fellépést tartott kívánatosnak, és a tervezett javaslat tartalmáról közösségi szinten ismételt konzultált a szociális partnerekkel a Szerződés 138. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

(6) A konzultáció e második szakaszát követően a szociális partnerek nem tájékoztatták a Bizottságot azon közös szándékukról, hogy kezdeményeznék azt a folyamatot, amely a Szerződés 138. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelő megállapodás megkötését eredményezhetné.

(7) Modernizálni kell a közösségi jogszabályokat a munkavállalók transznacionális tájékoztatásával és a velük folytatott konzultációval kapcsolatban annak érdekében, hogy biztosítsák a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatására és a velük való konzultációra vonatkozó jogok hatékonyságát, növeljék a meglévő Európai Üzemi Tanácsok arányát, lehetővé téve a meglévő megállapodások folyamatos alkalmazását, megoldják a 94/45/EK irányelv gyakorlati alkalmazása során felmerülő problémákat és orvosolják az egyes rendelkezéseiből vagy azok hiányából eredő jogi bizonytalanságot, valamint javítsák a munkavállalók transznacionális tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció terén meglévő közösségi jogi eszközök összhangját.

(8) A Szerződés 136. cikkének értelmében a Közösség és a tagállamok kifejezett célja a szociális partnerek közötti párbeszéd elősegítése.

(9) Ezen irányelv azon közösségi keret része, amelynek célja a tagállamoknak a munkavállalók tájékoztatásával és a velük való konzultációval kapcsolatosan tett fellépéseinek támogatása és kiegészítése. E keretnek a lehető legkisebbre kell korlátoznia a vállalkozásokra vagy telephelyekre rótt költségeket, miközben biztosítania kell a jogok hatékony gyakorlását.

⁽¹⁾ A 2008. december 4-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2008. december 16-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. december 17-i határozata.

⁽³⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

- (10) A belső piac működése maga után vonja a vállalkozások koncentrációjának folyamatát, több országot érintő vállalatelvételeket, vállalatfúziókat, közös vállalkozások létrehozását és ebből következően a vállalkozások és vállalkozáscsoportok transznacionálissá válását. A gazdasági tevékenységek harmonikus fejlődése szükségessé teszi, hogy a két vagy több tagállamban működő vállalkozások és vállalkozáscsoportok tájékoztassák a döntéseik által érintett munkavállalók képviselőit, és velük konzultáljanak.
- (11) A tagállamokban a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló, a jogszabályokban vagy a gyakorlatban megállapított eljárások gyakran nem állnak összhangban annak a vállalkozásnak transznacionális szerkezetével, amely a munkavállalókat érintő döntéseket meghozza. Ennek következtében ugyanazon a vállalkozáson, illetve vállalkozáscsoporton belül a döntés által érintett munkavállalók eltérő bánásmódban részesülhetnek.
- (12) Megfelelő rendelkezéseket kell bevezetni annak biztosítására, hogy a közösségi szintű vállalkozások munkavállalói megfelelő tájékoztatást kapjanak és konzultáljanak velük, amikor az őket érintő döntést nem abban a tagállamban hozzák, amelyben őket foglalkoztatják.
- (13) A két vagy több tagállamban működő vállalkozásokban vagy vállalkozáscsoportokban foglalkoztatott munkavállalók megfelelő tájékoztatásának és a velük való konzultációnak a biztosításához szükséges megszervezni az Európai Üzemi Tanácsokat, illetve kidolgozni más, a munkavállalók transznacionális tájékoztatását és a velük való transznacionális konzultációt megfelelően biztosító eljárásokat.
- (14) A munkavállalók tájékoztatásának és a velük való konzultációnak a módjait hatékony módon szükséges meghatározni és kivitelezni, hogy azok biztosítsák ezen irányelv céljainak elérését. E célból az Európai Üzemi Tanács tájékoztatásának és a vele való konzultációnak lehetővé kell tennie, hogy a vállalkozás időben véleményt kapjon anélkül, hogy alkalmazkodási kapacitását veszélyeztetné. Az iránymutatások kialakításának szintjén folyó párbeszéd és a munkavállalók képviselőinek hatékony bevonása teszi lehetővé a változás előrejelzését és kezelését.
- (15) A munkavállalóknak és képviselőiknek a megfelelő vezetési és képviselői szinten és a megvitatott téma függvényében tájékoztatást kell kapniuk, valamint konzultálni kell velük. Ezért az Európai Üzemi Tanács hatáskörét és tevékenységi körét meg kell különböztetni a nemzeti képviselői testületétől, és kizárólag a transznacionális kérdésekre kell korlátozódni.
- (16) Egy kérdés transznacionális jellegének meghatározásakor helyénvaló figyelembe venni mind a kérdés lehetséges hatásainak körét, mind pedig a kérdéssel kapcsolatban érintett vezetési és képviselői szintet. Ezért transznacionálisnak tekintendő minden olyan kérdés, amely a vállalkozás vagy vállalkozáscsoport egészét érinti, vagy legalább két tagállamot érint. Ezekbe – az érintett tagországok számától függetlenül – olyan kérdések is beleértendők, amelyek az európai foglalkoztatottakra gyakorolt lehetséges hatásának szempontjából fontosak, illetve abból a szempontból, hogy melyek járnak a tevékenységek tagállamok közötti átruházásával.
- (17) Meg kell határozni az ellenőrző vállalkozás fogalmát kizárólag erre az irányelvre vonatkozóan, sem a vállalkozáscsoport, sem az ellenőrzés más szövegekben található fogalom meghatározásának sérelme nélkül.
- (18) A két vagy több tagállamban működő vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló mechanizmusoknak át kell fogadniuk az összes telephelyet vagy – az esettől függően – a vállalkozáscsoportnak a tagállamokban található telephelyeit, akár a tagállamok területén belül, akár azon kívül helyezkedik el a vállalkozásnak vagy a vállalkozáscsoporton belül az ellenőrző vállalkozásnak a központi irányítása.
- (19) A felek autonómiájának elvével összhangban és a maguk sajátos körülményeinek megfelelően a munkavállalók képviselőinek és a vállalkozás, illetve a vállalkozáscsoporton belül az ellenőrző vállalkozás vezetőinek megállapodás útján kell meghatározniuk az Európai Üzemi Tanácsok jellegét, összetételét, feladatait, működési és eljárási módját, pénzügyi erőforrásait, illetve az egyéb tájékoztatási és konzultációs eljárásokat.
- (20) A szubszidiaritás elvével összhangban a tagállamoknak kell meghatározniuk, hogy kik lehetnek a munkavállalók képviselői, különösen pedig a tagállamok döntenek, ha szükségesnek tartják, a különböző munkavállalói kategóriák kiegyensúlyozott képviseléről.
- (21) Szükséges tisztázni a munkavállalók tájékoztatásának és a velük folytatott konzultációnak a fogalmát, összhangban az e témában elfogadott frissebb és nemzeti keretben alkalmazott irányelvekkel a következő célok elérése érdekében: a transznacionális párbeszéd hatékonyságának javítása, e párbeszéd nemzeti és transznacionális szintjei közötti megfelelő összhang biztosítása és a megfelelő jogbiztonság elősegítése ezen irányelv alkalmazásakor.
- (22) A „tájékoztatás” fogalmának meghatározásakor figyelembe kell venni azt a célt, hogy lehetővé kell tenni a munkavállalók képviselői részére megfelelő vizsgálat lefolytatását, ami feltételezi, hogy a tájékoztatás megfelelő időben, módon és tartalommal történjen, anélkül, hogy a döntéshozatali folyamat a vállalkozásokban lelassul.

- (23) A „konzultáció” fogalmának meghatározásakor figyelembe kell venni azt a célt, hogy lehetővé kell tenni egy adott döntéshez hasznos vélemény kifejezését, ami feltételezi, hogy a konzultáció megfelelő időben, módon és tartalommal folyjon.
- (24) Az ezen irányelvben megállapított tájékoztatásra és konzultációra vonatkozó rendelkezéseket az olyan vállalkozásnak vagy vállalkozáscsoportot ellenőrző vállalkozásnak, amelynek központi irányítása a tagállamokon kívül található, olyan képviselője révén kell végrehajtania, aki szükség esetén valamely tagállamban is kijelölhető, illetve ilyen képviselő hiányában a tagállamokban legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató telephelye, illetve ellenőrzött vállalkozása révén.
- (25) Egy vállalkozás vagy vállalkozáscsoport felelősségét a tárgyalások megindításához szükséges információk átadásában úgy kell meghatározni, hogy lehetővé tegye a munkavállalók számára annak megállapítását, hogy az a vállalkozás vagy vállalkozáscsoport ahol munkát végeznek közösségi szintű-e, illetve hogy lehetővé tegye a munkavállalóknak a tárgyalások megindításának kezdeményezéséhez szükséges kapcsolatok kialakítását.
- (26) A különleges tárgyaló testületnek a különböző tagállamok munkavállalóit kiegyensúlyozottan kell képviselnie. A munkavállalók képviselőinek együtt kell működniük, hogy képesek legyenek a központi irányítással folyó tárgyalások során képviselt álláspontjaik meghatározására.
- (27) El kell ismerni az elismert szakszervezetek szerepét az Európai Üzemi Tanácsokat létrehozó megállapodások tárgyalásában vagy újratárgyalásában, az erre igényt támasztó munkavállalói képviselők támogatására. Az Európai Üzemi Tanácsok létrehozásának figyelemmel kísérése és a legjobb gyakorlatok előmozdítása érdekében az illetékes, európai szociális partnerként elismert szakszervezeteket és a munkaadói szervezeteket értesíteni lehet a tárgyalások megindításáról. Az elismert illetékes szakszervezetek és munkaadói szervezetek azon szociális partnerszervezetek, amelyekkel a Szerződés 138. cikkének értelmében a Bizottság konzultációt folytat. E szervezetek listáját a Bizottság frissíti és teszi közzé.
- (28) Az Európai Üzemi Tanácsok létrehozását és működését szabályozó megállapodásoknak tartalmazniuk kell módosításuk, adott esetben szükségessé váló felbontásuk vagy újratárgyalásuk feltételeit, elsősorban arra az esetre, ha a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport kiterjedése vagy szerkezete módosul.
- (29) E megállapodásoknak meg kell határozniuk a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport egyedi körülményeinek megfelelő nemzeti és transznacionális munkavállalói tájékoztatás és konzultáció közötti kapcsolat módozatait. E módozatokat az egyes munkavállalói képviseleti szervek hatásköreinek és alkalmazási területeinek tiszteletben tartásával kell meghatározni, különös tekintettel a változás előrejelzésére és kezelésére.
- (30) Az Európai Üzemi Tanács rendszeres tevékenysége koordinálásának és nagyobb hatékonyságának elősegítése érdekében e megállapodásoknak – amennyiben szükséges – határozniuk kell egy különbizottság létrehozásáról és működéséről, illetve a rendkívüli helyzetekben történő mihamarabbi tájékoztatásról és konzultációról.
- (31) A munkavállalók képviselői dönthetnek úgy, hogy nem kívánják Európai Üzemi Tanácsot felállítani, vagy az érintett felek dönthetnek a munkavállalók transznacionális tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló más eljárások mellett.
- (32) Bizonyos másodlagos követelményekről szóló rendelkezéseket is kell alkotni azokra az esetekre, amikor a felek emellett döntenek, vagy amikor a központi irányítás elutasítja a tárgyalások kezdeményezését, vagy amikor a tárgyalásokat követően nem jön létre megállapodás.
- (33) Annak érdekében, hogy feladatait teljes mértékben el tudják látni és hogy biztosítsák az Európai Üzemi Tanács hasznosságát, a munkavállalók képviselőinek be kell számolniuk az általuk képviselt munkavállalóknak, valamint el kell tudniuk végezni a számukra szükséges képzést.
- (34) Rendelkezéseket kell alkotni, hogy ezen irányelv keretein belül feladataikat végző munkavállalói képviselők ugyanolyan védelmet élvezzenek, és ahhoz hasonló garanciákat kapjanak, mint amilyeneket a foglalkoztatásuk állományában a jogszabályok vagy gyakorlat biztosít a munkavállalók képviselőinek. Tevékenységük jogszerű ellátása miatt semmilyen hátrányos megkülönböztetés nem érheti őket, és kellő védelemben kell részesülniük elbocsátás esetén és egyéb szankciókkal szemben.
- (35) A tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk arra az esetre, ha ezen irányelv előírásait nem tartják be.
- (36) A közösségi jog általános elveinek megfelelően az ezen irányelvből eredő kötelezettségek megszegése esetén közigazgatási vagy bírósági eljárás, illetve arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciókat kell alkalmazni.

- (37) A hatékonyság, a koherencia és a jogbiztonság érdekében kapcsolatra van szükség az irányelvek, valamint a közösségi és a nemzeti jogban vagy gyakorlatban meghatározott munkavállalói tájékoztatás és konzultáció szintjei között. Prioritásként kell kezelni az e kapcsolat módozatainak megtárgyalását valamennyi vállalkozáson vagy vállalkozáscsoporton belül. Az e téren létrehozott megállapodás hiányában, illetve ha a munkaszervezést vagy a munkavállalói szerződéseket jelentős mértékben módosító döntéseket kívánnak hozni, a folyamatnak egyszerre kell nemzeti és transznacionális szinten folynia, tisztelben tartva az egyes képviselői szervek hatáskörét és fellépésének területét. Az Európai Üzemi Tanács által kibocsátott vélemény nem sértheti a központi irányításnak a szükségszerű konzultációk lefolytatására vonatkozó jogát a nemzeti jogban vagy gyakorlatban előírt időkorlátok figyelembevételével. Nemzeti jogszabályok vagy gyakorlat kiigazítására is szükség lehet annak érdekében, hogy az Európai Üzemi Tanácsot adott esetben a nemzeti munkavállalói képviselői szervek előtt vagy azokkal egy időben tájékoztathassák, a munkavállalók általános védelmi szintjének romlása nélkül.
- (38) Ezen irányelv nem sérti az Európai Közösség munkavállalóinak tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció általános keretének létrehozásáról szóló, 2002. március 11-i 2002/14/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ említett tájékoztatási és konzultációs eljárásokat, a csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK irányelv ⁽²⁾ 2. cikkében említett különleges eljárást és a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelv ⁽³⁾ 7. cikkét.
- (39) Különleges bánásmódot kell biztosítani az olyan közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok számára, amelyekben 1996. szeptember 22-ig a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodás volt hatályban, amely a munkavállalók transznacionális tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról rendelkezik.
- (40) Ha jelentős változások mennek végbe egy vállalkozás vagy vállalkozáscsoport szerkezetében (pl. egyesülés, felvásárlás vagy szétválás), a meglévő Európai Üzemi Tanács(oka)t megfelelően át kell alakítani. Ezt az átalakítást a megállapodás alkalmazandó záradékai szerint kell elvégezni, amennyiben e záradékok lehetővé teszik a szükséges átalakítás hatékony elvégzését. Ennek
- hiányában, és ha erre szükség mutatkozik, új megállapodásról szóló tárgyalás kezdeményezhető, amelyben a meglévő Európai Üzemi Tanács(ok) tagjai részt vesznek. Annak érdekében, hogy a szerkezetváltás gyakran döntő időszakában a munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció megtörténhessen, a meglévő Európai Üzemi Tanács(ok)nak az új megállapodás megkötéséig továbbra is működniük kell, adott esetben az új helyzetnek megfelelően átalakítva. Az új megállapodás megkötése után helyénvaló feloszlítani a korábban létrehozott üzemi tanácsokat, valamint az érvényességre vagy a felbontásra vonatkozó rendelkezésektől függetlenül hatályon kívül helyezni az ezeket létrehozó megállapodásokat.
- (41) Amennyiben az ilyen kiegészítésre vonatkozó záradék nem kerül alkalmazásra, meg kell engedni a hatályban lévő megállapodások további alkalmazását, hogy kötelező újratárgyalásuk elkerülhető legyen, amennyiben ez szükséges lenne. Rendelkezéseket kell alkotni, hogy a 94/45/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése vagy a 97/74/EK irányelv ⁽⁴⁾ 3. cikkének (1) bekezdése szerint 1996. szeptember 22-e előtt kötött, még hatályban lévő megállapodásokra ne legyenek alkalmazandók az ezen irányelvből eredő kötelezettségek. Továbbá ezen irányelv nem teszi általánosan kötelezővé a 94/45/EK irányelv 6. cikke szerint 1996. szeptember 22. és 2011. június 5. között kötött megállapodások újratárgyalását.
- (42) A felek egyéb irányú döntésének sérelme nélkül, a felek megállapodása nélkül létrehozott Európai Üzemi Tanácsot ezen irányelv végrehajtása céljából tájékoztatni kell a vállalkozás, illetve a vállalkozáscsoport tevékenységéről, és erről vele konzultálni kell azért, hogy legalább két különböző tagállamban felmérhesse a munkavállalók érdekeire gyakorolt esetleges hatásokat. Ebből a célból a vállalkozást, illetve az ellenőrző vállalkozást kötelezni kell arra, hogy tájékoztassa a munkavállalók kijelölt képviselőit a munkavállalók érdekeit általánosan érintő kérdésekről, illetve kifejezetten a vállalkozás vagy vállalkozáscsoport tevékenységének azokról a vonatkozásairól, amelyek befolyásolják a munkavállalók érdekeit. A találkozó végén az Európai Üzemi Tanácsnak véleményt kell tudnia nyilvánítani.
- (43) A munkavállalók érdekeit jelentősen befolyásoló egyes döntésekről a munkavállalók kijelölt képviselőit a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatni, és azokról velük konzultálni kell.

⁽¹⁾ HL L 80., 2002.3.23., 29. o.

⁽²⁾ HL L 225., 1998.8.12., 16. o.

⁽³⁾ HL L 82., 2001.3.22., 16. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló 94/45/EK irányelv Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára történő kiterjesztéséről szóló, 1997. december 15-i 97/74/EK tanácsi irányelv (HL L 10., 1998.1.16., 22. o.).

- (44) A megállapodás hiányában alkalmazandó és a tárgyalások során referenciaként szolgáló másodlagos követelmények tartalmát tisztázni kell, valamint a transznacionális tájékoztatás és a konzultáció terén felmerülő igények és gyakorlatok fejlődéséhez kell igazítani. Külön kell választani azokat a területeket, ahol tájékoztatásra van szükség és azokat, ahol az Európai Üzemi Tanáccsal konzultálni is kell, ami magában foglalja azon lehetőséget, hogy egy adott kibocsátott véleményre indokolással ellátott válasz érkezzen. Annak érdekében, hogy a különbizottság betölthesse koordinációs szerepét és hatékonyan foglalkozhasson a rendkívüli körülményekkel, legalább öt tagból kell állnia és rendszeresen ülésezniük kell.
- (45) Mivel ezen irányelv célját, azaz a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak a tájékoztatáshoz és a konzultációhoz való jogának javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének értelmében intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (46) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió alapjogi chartájában elismert elveket. Ez az irányelv különösen a munkavállalók és képviselőik azon jogának teljes körű betartását kívánja biztosítani, hogy időben és a megfelelő szinteken tájékoztassák őket és konzultáljanak velük, a közösségi jogban és a nemzeti gyakorlatban meghatározott esetekben és körülmények között (az Európai Unió alapjogi chartájának 27. cikke).
- (47) Ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvekhez képest jelentősen módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvekből következik.
- (48) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás⁽¹⁾ 34. pontjával összhangban a tagállamokat ösztönzik arra, hogy a maguk számára, illetve a Közösség érdekében készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az irányelv és az azt átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.
- (49) Ez az irányelv nem érinti a II. melléklet B. részében felsorolt irányelvek nemzeti jogba történő átültetésére és alkalmazására vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Cél

- (1) Ezen irányelv célja, hogy erősítse a közösségi szintű vállalkozások és közösségi szintű vállalkozáscsoportok munkavállalóinak a tájékoztatáshoz és a konzultációhoz való jogát.
- (2) Ennek érdekében, illetve a munkavállalók tájékoztatása és a velük való konzultáció céljából valamennyi közösségi szintű vállalkozásban és valamennyi közösségi szintű vállalkozáscsoportban az 5. cikk (1) bekezdése értelmében benyújtott kérelem alapján létre kell hozni az Európai Üzemi Tanácsot, vagy ki kell alakítani a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárást. A munkavállalók tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció módzatait úgy kell meghatározni és alkalmazni, hogy biztosítsák hatékonyságukat és lehetővé tegyék, hogy a vállalkozás vagy vállalkozáscsoport hatékonyan hozzon döntést.
- (3) A munkavállalók tájékoztatásának és a velük folytatott konzultációnak a megvitatott téma függvényében a megfelelő vezetési és képviselési szinten kell történnie. Ezért az Európai Üzemi Tanács hatáskörét, illetve az ezen irányelv által szabályozott, a munkavállalók tájékoztatásának és a velük folytatott konzultáció folyamatának jelentőségét a transznacionális kérdésekre kell korlátozni.
- (4) Transznacionálisnak tekintendő minden olyan kérdés, amely a közösségi szintű vállalkozást vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportot összességében, illetve ennek két különböző tagállamban található legalább két telephelyét vagy vállalkozáscsoportjához tartozó vállalkozását érinti.
- (5) A (2) bekezdés ellenére, ha a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett közösségi szintű vállalkozáscsoport egy vagy több olyan vállalkozást vagy vállalkozáscsoportot foglal magában, amelyek a 2. cikk (1) bekezdése a) vagy c) pontjának értelmezése szerint közösségi szintű vállalkozásnak vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportnak minősülnek, a vállalkozáscsoport szintjén egy Európai Üzemi Tanácsot kell létrehozni, kivéve ha a 6. cikkben említett megállapodások másképpen rendelkeznek.
- (6) Ha a 6. cikkben említett megállapodások nem írnak elő szélesebb alkalmazhatóságot, az Európai Üzemi Tanácsok jog- és hatásköre, valamint az (1) bekezdésben meghatározott cél elérése érdekében kialakított tájékoztatási és konzultációs eljárások hatálya közösségi szintű vállalkozás esetében a tagállamokban működő vállalkozás valamennyi telephelyére kiterjed, a közösségi szintű vállalkozáscsoportok esetében pedig a tagállamokban működő valamennyi, a vállalkozáscsoporthoz tartozó telephelyre.

⁽¹⁾ HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

(7) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy ezen irányelv hatálya nem terjed ki a kereskedelmi flották hajózó személyez-tére.

2. cikk

Meghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „közösségi szintű vállalkozás”: a tagállamokban működő, legalább 1 000 munkavállalót foglalkoztató vállalkozás, amely legalább két tagállamban tagállamonként legalább 150 munkavállalót foglalkoztat;

b) „vállalkozáscsoport”: az ellenőrző vállalkozás és az ellenőrzése alatt álló vállalkozások;

c) „közösségi szintű vállalkozáscsoport”: olyan vállalkozáscsoport, amely:

— a tagállamokban legalább 1 000 munkavállalót foglalkoztat,

— különböző tagállamokban legalább két vállalkozáscsoporttal rendelkezik,

és

— egy tagállamban legalább 150 munkavállalót foglalkoztat, legalább egy vállalkozáscsoporttal és legalább egy további, egy másik tagállamban működő, legalább 150 munkavállalót foglalkoztató vállalkozáscsoporttal rendelkezik;

d) „munkavállalók képviselői”: a nemzeti jogban vagy gyakorlatban meghatározott munkavállalói képviselők;

e) „központi irányítás”: a közösségi szintű vállalkozás központi irányítása, illetve közösségi szintű vállalkozáscsoport esetében az ellenőrzést gyakorló vállalkozás központi irányítása;

f) „tájékoztatás”: adatoknak a munkaadók által a munkavállalók képviselőinek történő továbbítása annak érdekében, hogy az utóbbiak megismerhessék és megvizsgálhassák az adott témát; a tájékoztatás megfelelő időben, módon és tartalommal történik, ami lehetővé teszi a munkavállalók képviselőinek a lehetséges hatás alapos elemzését és szükség esetén konzultációk előkészítését a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport illetékes szervével;

g) „konzultáció”: a munkavállalói képviselők és a központi irányítás, illetve bármely, megfelelő vezetési szint közötti

párbeszéd kialakítása és véleménycseréje olyan időben, módon és tartalommal, ami lehetővé teszi a munkavállalók képviselőinek, hogy a vezetés felelősségének sérelme nélkül a konzultáció tárgyául szolgáló javasolt intézkedésekről kapott információk alapján, ésszerű időn belül, a közösségi szintű vállalkozáson vagy közösségi szintű vállalkozáscsoporton belül figyelembe vehető véleményt alkothassanak;

h) „Európai Üzemi Tanács”: az 1. cikk (2) bekezdésében, illetve az I. mellékletben foglalt rendelkezések szerint létrehozott, a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt végző tanács;

i) „különleges tárgyaló testület”: az 5. cikk (2) bekezdése szerint létrehozott testület, amely a központi irányítással tárgyal az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy az 1. cikk (2) bekezdésével összhangban a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárásról.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában a munkaerő tekintetében előírt küszöbértékeket az előző két évben foglalkoztatottaknak a részmunkaidős foglalkoztatottakat is magában foglaló átlagos létszámára kell alapozni, amelyet a nemzeti jogban és/vagy gyakorlatban meghatározott módszer szerint számítottak ki.

3. cikk

Az „ellenőrző vállalkozás” meghatározása

(1) Ezen irányelv alkalmazásában az „ellenőrző vállalkozás” olyan vállalkozást jelent, amely a tulajdonviszonyokból, a pénzügyi részesedésből, illetve az irányítás szabályaiból eredően meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozásra („ellenőrzött vállalkozás”).

(2) A meghatározó befolyás kifejtésének képességét vélelmezni kell – az ellenkező bizonyításának sérelme nélkül –, ha valamely vállalkozás egy másik tekintetében közvetve vagy közvetlenül:

a) birtokolja a szóban forgó vállalkozás jegyzett tőkéjének a többségét;

b) ellenőrzi a vállalkozás kibocsátott részvénytőkéjéhez tartozó szavazatoknak a többségét;

vagy

c) kinevezheti a szóban forgó vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületei tagjainak több mint a felét.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az ellenőrző vállalkozás szavazással és kinevezéssel kapcsolatos jogai magukban foglalják bármely másik ellenőrzött vállalkozás jogait és bármely a saját nevében, de az ellenőrző vállalkozás vagy bármely egyéb ellenőrzött vállalkozás részéről eljáró személynek vagy testületnek a jogait.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés ellenére, valamely vállalkozás nem minősül „ellenőrző vállalkozásnak” egy másik, az érdekelt-ségebe tartozó vállalkozás tekintetében, ha az előbbi vállalkozás a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (5) bekezdésének a) vagy c) albekezdésében említett társaság.

(5) A meghatározó befolyás gyakorlása nem vélelmezhető kizárólag azon tény alapján, hogy valamely tisztségviselő a tagállamban felszámolásra, végelszámolásra, fizetéseképtelenségre, a fizetések teljesítésének felfüggesztésére, csődegyezésre, illetve hasonló eljárásokra vonatkozó nemzeti jognak megfelelően jár el.

(6) Annak meghatározásához, hogy egy vállalkozás „ellenőrző vállalkozásnak” minősül-e, annak a tagállamnak a jogát kell alkalmazni, amelynek joga a vállalkozásra nézve irányadó.

Ha a vállalkozásra nézve irányadó jog nem valamely tagállam joga, az alkalmazandó jog annak a tagállamnak a joga, amelynek területén a vállalkozás képviselője, illetve ilyen képviselő hiányában a legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató vállalkozáscsoportjának központi irányítása található.

(7) Ha a (2) bekezdés alkalmazása során nemzetközi magánjogi tényállás valósul meg, és a vállalkozáscsoporton belül két vagy több vállalkozás felel meg az említett bekezdésben megállapított feltételek közül egynek vagy többnek, a c) pontban megállapított feltételnek megfelelő vállalkozást kell ellenőrző vállalkozásnak tekinteni azon bizonyíték sérelme nélkül, hogy egy másik vállalkozás képes meghatározó befolyást gyakorolni.

II. SZAKASZ

AZ EURÓPAI ÜZEMI TANÁCS VAGY A MUNKAVÁLLALÓK TÁJÉKOZTATÁSÁT ÉS A VELÜK FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓT SZOLGÁLÓ ELJÁRÁS LÉTREHOZÁSA

4. cikk

Felelősség az Európai Üzemi Tanács vagy a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás létrehozásáért

(1) Valamely közösségi szintű vállalkozásban és valamely közösségi szintű vállalkozáscsoportban a központi irányítás felelős az 1. cikk (2) bekezdésének rendelkezései értelmében vett Európai Üzemi Tanács vagy a tájékoztatást és a konzultá-

ciót szolgáló eljárás létrehozásához szükséges feltételek és eszközök biztosításáért.

(2) Ha a központi irányítás nem tagállamban működik, a központi irányítás egy tagállamban található – szükség esetén kinevezendő – képviselője viseli az (1) bekezdésben említett felelősséget.

Ilyen képviselő hiányában a legnagyobb számú munkavállalót foglalkoztató tagállami vállalkozás vagy vállalkozáscsoport vezetése viseli az (1) bekezdésben említett felelősség.

(3) Ezen irányelv alkalmazásában a képviselőt, illetve a képviselőket, vagy ilyen képviselők hiányában a (2) bekezdés második albekezdésében említett vállalatvezetést kell a központi irányításnak tekinteni.

(4) A közösségi szintű vállalkozáscsoportba tartozó bármely vállalkozás valamennyi irányítása, illetve a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport központi irányítása vagy feltételezett központi irányítása – a (2) bekezdés második albekezdése értelmében – az ezen irányelv alkalmazásától kezdődően felelős az 5. cikkben említett tárgyalások megindításához nélkülözhetetlen információk – különösen a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport szerkezetére és létszámára vonatkozó információk – megszerzéséért és az érdekelt feleknek történő továbbításáért. E kötelezettség különösen a 2. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontjában említett, a munkavállalók számára vonatkozó információkra vonatkozik.

5. cikk

A különleges tárgyaló testület

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott cél elérése érdekében a központi irányítás saját maga, vagy a legalább két különböző tagállamban működő, minimálisan két vállalkozás vagy telephely által foglalkoztatott, legalább 100 munkavállaló vagy képviselőik írásos kérésére tárgyalásokat kezdeményez az Európai Üzemi Tanács vagy a tájékoztatást és a konzultációt szolgáló eljárás kialakítása céljából.

(2) Ennek érdekében a következő iránymutatásoknak megfelelően különleges tárgyaló testületet kell létrehozni:

a) A tagállamoknak kell meghatározniuk a különleges tárgyaló testület területükön megválasztásra vagy kinevezésre kerülő tagjainak megválasztása, illetve kinevezése során alkalmazott eljárást.

A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy azoknak a munkavállalóknak, akiknek a vállalkozásnál vagy a telephelyen – önhibájukon kívül – nincsenek munkavállalói képviselőik, joguk legyen a különleges tárgyaló testületbe tagokat választani, illetve tagokat kinevezni.

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

A második albekezdés nem sértheti azokat a nemzeti jogszabályokat vagy gyakorlatot, amelyek küszöbértékeket határoznak meg a munkavállalói képviselői testületek létrehozásával kapcsolatosan.

b) A közösségi szintű vállalkozásokban vagy vállalkozáscsoportokban a különleges tárgyaló testület tagjait az adott tagállamban alkalmazott munkavállalók számával arányosan választják meg vagy nevezik ki úgy, hogy minden tagállam számára az összes tagállamban alkalmazott munkavállalók számának minden 10 %-a vagy ennek hányada után egy helyet biztosítanak;

c) A központi irányítást és a helyi irányítást, valamint a munkavállalók és a munkaadók illetékes európai szervezeteit tájékoztatni kell a különleges tárgyaló testület összetételéről és a tárgyalások megindításáról.

(3) A különleges tárgyaló testületnek a központi irányítással együttműködve kell meghatároznia – írásos megállapodás formájában – az Európai Üzemi Tanács(ok) hatáskörét, összetételét, feladatait és működési szabályait, illetve a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációs eljárás végrehajtásának módjait.

(4) A 6. cikk szerinti megállapodás megkötése érdekében a központi irányítás tárgyalásra hívja a különleges tárgyaló testületet. Erről megfelelőképpen tájékoztatja a helyi irányítást.

A központi irányítás valamennyi ülése előtt és után a különleges tárgyaló testületnek jogában áll a tájékoztatásához szükséges eszközökkel a központi irányítás részvétele nélkül ülésezni.

A tárgyalások során a különleges tárgyaló testület kérheti, hogy feladatában az általa kiválasztott szakértők segítsék, akik között szerepelhetnek elismert és illetékes közösségi szintű munkavállalói szervezetek képviselői. Az ilyen szakértők és munkavállalói szervezeti képviselők a különleges tárgyaló testület kérésére tanácsadóként jelen lehetnek a tárgyalásokon.

(5) A különleges tárgyaló testület legalább kétharmados szavazattöbbséggel dönthet úgy, hogy nem kezdi meg a (4) bekezdés szerinti tárgyalásokat, illetve beszünteti a már megkezdett tárgyalásokat.

Ez a döntés a 6. cikkben említett megállapodás megkötését célzó eljárást megszünteti. Ha ilyen döntést hoznak, az I. mellékletben foglalt rendelkezéseket nem kell alkalmazni.

A különleges tárgyaló testület tárgyalásra összehívása legkorábban a fenti határozat meghozatalától számított két év eltel-

tével kezdeményezhető, kivéve ha az érintett felek ennél rövidebb időszakban állapodnak meg.

(6) A (3) és (4) bekezdésben említett tárgyalásokkal kapcsolatos minden költséget a központi irányítás visel annak érdekében, hogy lehetővé tegye a különleges tárgyaló testület számára feladatainak megfelelő módon történő teljesítését.

Ezzel az elvvel összhangban a tagállamok meghatározhatnak költségvetési szabályokat a különleges tárgyaló testület működését illetően. A költségviselést oly módon korlátozhatják, hogy a központi irányítás csak egy szakértő költséget fedezze.

6. cikk

A megállapodás tartalma

(1) A központi irányításnak és a különleges tárgyaló testületnek az együttműködés szellemében kell tárgyalnia a célból, hogy megállapodásra jussanak a munkavállalók tájékoztatásának és a velük folytatott konzultációnak a megvalósítására vonatkozó részletes megoldásokban, az 1. cikk (1) bekezdésének megfelelően.

(2) A felek autonómiájának sérelme nélkül, a központi irányítás és a különleges tárgyaló testület közötti, az (1) bekezdésben említett, és írásban létrehozott megállapodásnak tartalmaznia kell:

a) azokat a közösségi szintű vállalkozáscsoportokba tartozó vállalkozásokat, illetve a közösségi szintű vállalkozásnak azokat a telephelyeit, amelyekre a megállapodás vonatkozik;

b) az Európai Üzemi Tanács összetételét, tagjainak számát, a helyek elosztását (lehetőleg figyelembe véve a munkavállalók tevékenység, munkavállalói kategória és nem szerinti kiegyensúlyozott elosztásának szükségességét) és a hivatali időt;

c) az Európai Üzemi Tanács feladatait és tájékoztatási, illetve konzultációs eljárását illetve az Európai Üzemi Tanács és a nemzeti munkavállalói képviselői testületek tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció közötti kapcsolat módozatait, tiszteletbe tartva az 1. cikk (3) bekezdésében említett elveket;

d) az Európai Üzemi Tanács üléseinek helyszínét, gyakoriságát és időtartamát;

e) adott esetben az Európai Üzemi Tanácson belül létrehozott különbizottság összetételét, kinevezési eljárásait, feladatait és ülésezési rendjét;

f) az Európai Üzemi Tanács számára biztosítandó pénzügyi és anyagi erőforrásokat;

g) a megállapodás hatálybalépésének időpontját, a megállapodás időtartamát, a megállapodás módosításának vagy felbontásának módjait, illetve azokat az eseteket, ahol a megállapodást újra kell tárgyalni, valamint a megállapodás újratárgyalására vonatkozó eljárást ideértve amikor adott esetben a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport szerkezetében módosításokra kerül sor.

(3) A központi irányítás és a különleges tárgyaló testület írásban határozhat arról, hogy az Európai Üzemi Tanács helyett egy vagy több tájékoztatási és konzultációs eljárást alakít ki.

A megállapodásnak meg kell határoznia, hogy a munkavállalók képviselői milyen eljárás szerint jogosultak a nekik átadott tájékoztatás megvitatását lefolytatni.

Ennek a tájékoztatásnak különösen olyan, több tagállamra kiterjedő kérdésekre kell vonatkoznia, amelyek jelentős mértékben befolyásolják a munkavállalók érdekeit.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett megállapodások, kivéve ha arról másképpen rendelkeznek, nem tartoznak az I. mellékletben foglalt másodlagos követelmények hatálya alá.

(5) A (2) és (3) bekezdésben említett megállapodások megkötése érdekében a különleges tárgyaló testület tagjai szótöbbséggel hoznak határozatot.

7. cikk

Másodlagos követelmények

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott cél elérése érdekében annak a tagállamnak a jogszabályai szerint megállapított másodlagos követelmények lesznek az irányadók, ahol a központi irányítás található:

— ha a központi irányítás és a különleges tanácsadó testület így határoz,

— ha a központi irányítás elutasítja az 5. cikk (1) bekezdésében említett kérést követő hat hónapon belül a tárgyalások megkezdését,

vagy

— ha e kérés időpontjától számított három év elteltével nem tudnak a 6. cikkben megállapítottak szerint megállapodásra jutni, és a különleges tárgyaló testület nem hoz az 5. cikk (5) bekezdésében előírtaknak megfelelő döntést.

(2) Az (1) bekezdésben említett másodlagos, a tagállamok jogszabályaiban elfogadott másodlagos követelményeknek meg kell felelniük az I. mellékletben foglalt rendelkezéseknek.

III. SZAKASZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK

8. cikk

Bizalmas információk

(1) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy a különleges tárgyaló testület vagy az Európai Üzemi Tanács tagjai és az őket segítő szakértők a tudomásukra jutott, kifejezetten bizalmas információt nem hozhatják nyilvánosságra.

Ugyanez vonatkozik a tájékoztatási és a konzultációs eljárásban részt vevő munkavállalói képviselőkre is.

Ez a kötelezettség érvényesül az első és második albekezdésben említett személyekre nézve hivatali idejük lejáta után is, tartózkodási helyüktől függetlenül.

(2) Valamennyi tagállamnak rendelkeznie kell arról – különleges esetekben és a nemzeti jogszabályokban meghatározott feltételek és korlátozások mellett –, hogy a területén működő központi irányítás nem köteles olyan információt átadni, amely jellegénél fogva, objektív szempontok szerint, súlyosan veszélyeztetné az érintett vállalkozás működését, illetve sérelmes lenne rá nézve.

Valamely tagállam előzetes közigazgatási vagy bírósági jóváhagyás mellett nyújthat ilyen felmentést.

(3) A tagállamok olyan különleges rendelkezéseket hozhatnak a területükön működő vállalkozások központi irányítására vonatkozóan, amelyek a tájékoztatással és a véleménynyilvánítással kapcsolatosan közvetlenül és alapvetően bizonyos ideológiai iránymutatást követnek, amennyiben ezek a különleges rendelkezések már ezen irányelv elfogadásának időpontjában a nemzeti jogrendszer részét képezték.

9. cikk

Az Európai Üzemi Tanács és a munkavállalókkalkapcsolatos tájékoztatási és konzultációs eljárás működése

A központi irányításnak és az Európai Üzemi Tanácsnak az együttműködés szellemében egymás kölcsönös jogaira és kötelezettségeire tekintettel kell működni.

Ugyanez vonatkozik a központi irányítás és a munkavállalói képviselők közötti, a munkavállalók tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás keretében történő együttműködésre.

10. cikk

A munkavállalók képviselőinek szerepe és védelme

(1) Az egyéb testületek vagy szervezetek ilyen irányú hatáskörének sérelme nélkül az Európai Üzemi Tanács tagjai rendelkeznek az ezen irányelv által biztosított jogok alkalmazásához szükséges eszközökkel, és együttesen képviselik a közösségi szintű vállalkozás vagy közösségi szintű vállalkozáscsoport érdekeit.

(2) A 8. cikk sérelme nélkül az Európai Üzemi Tanács tagjai tájékoztatják a telephelyeken, illetve a közösségi szintű vállalkozáscsoportokhoz tartozó vállalkozásokban alkalmazott munkavállalók képviselőit, illetve ilyen képviselők hiányában a munkavállalókat az ezen irányelvvel összhangban megvalósult tájékoztató és konzultációs eljárás tartalmáról és eredményéről.

(3) A különleges tárgyaló testületek tagjai, az Európai Üzemi Tanácsok tagjai, valamint a 6. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében feladataikat végző munkavállalók képviselői a feladataik gyakorlása közben védelmet élveznek és ugyanolyan garanciákban részesülnek, mint amelyeket alkalmazásuk országában a hatályos nemzeti jogszabályok és/vagy gyakorlat alapján a munkavállalók képviselői élveznek.

Ezt elsődlegesen a különleges tárgyaló testület vagy az Európai Üzemi Tanácsok ülésein, illetve a 6. cikk (3) bekezdésében említett megállapodással kapcsolatos bármely egyéb ülésen való részvételre, és azoknak a tagoknak a feladataik végzése érdekében történő távolmaradás idejére kifizetett munkabérré kell alkalmazni, akik a közösségi szintű vállalkozás vagy a közösségi szintű vállalkozáscsoport alkalmazottjai.

(4) A különleges tárgyaló testület és az Európai Üzemi Tanács tagjai teljes fizetés mellett képzésben részesülnek, amennyiben erre a nemzetközi környezetben végzett képviselői munkájukhoz szükség van.

11. cikk

Ezen irányelv betartása

(1) Minden egyes tagállam biztosítja, hogy a területén található közösségi szintű vállalkozások telephelyeinek vezetői és a közösségi szintű vállalkozáscsoportok vállalkozásainak vezető tisztviselői és munkavállalóinak képviselői, vagy – az adott esettől függően – a munkavállalók betartják az irányelvben

megállapított kötelezettségeiket, függetlenül attól, hogy a központi irányítás az adott tagállam területén működik-e.

(2) A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket az irányelv be nem tartásának eseteire; különösen gondoskodnak arról, hogy megfelelő közigazgatási, illetve bírósági eljárás álljon rendelkezésre, az ezen irányelvből származó kötelezettségek érvényesítése érdekében.

(3) A 8. cikk alkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják közigazgatási, illetve bírósági fellebbviteli eljárások igénybevételét a munkavállalók képviselőinek kezdeményezésére, ha a központi irányítás bizalmas információkezelést kíván, vagy a szóban forgó cikk értelmében nem nyújt tájékoztatást.

Ezen eljárások körébe tartozhatnak a kérdéses információ bizalmosságának védelmét biztosítani hivatott eljárások.

12. cikk

Kapcsolat az egyéb közösségi és nemzeti rendelkezésekkel

(1) Az Európai Üzemi Tanács tájékoztatása és a vele folytatott konzultáció a nemzeti munkavállalói képviselői testületek tájékoztatásához és konzultációjához kapcsolódik, tiszteletben tartva hatáskörüket, tevékenységi köreiket és az 1. cikk (3) bekezdésében említett elveket.

(2) Az Európai Üzemi Tanács és a nemzeti munkavállalói képviselői testületek tájékoztatása és a velük folytatott konzultáció közötti kapcsolatra vonatkozó szabályozást a 6. cikkben említett megállapodás állapítja meg. E megállapodás nem sértheti a munkavállalók tájékoztatására és a velük folytatott konzultációra vonatkozó nemzeti jog és/vagy gyakorlat rendelkezéseit.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy megállapodás által megállapított ilyen szabályozás hiányában az Európai Üzemi Tanácsban és a nemzeti munkavállalói képviselői testületekben is megtörténjen a tájékoztatás és a konzultáció, amennyiben a munkaszervezést vagy a munkavállalói szerződéseket jelentős mértékben módosító döntések meghozatalára lehet számítani.

(4) Ezen irányelv nem sérti a 2002/14/EK irányelvben meghatározott tájékoztató és konzultációs eljárást, sem a 98/59/EK irányelv 2. cikkében vagy a 2001/23/EK irányelv 7. cikkében meghatározott különleges eljárásokat.

(5) Ezen irányelv végrehajtása nem képezhet megfelelő alapot semmiféle visszalépésre az egyes tagállamokban elért helyzettel és a munkavállalók védelmének általános szintjével kapcsolatban azokon a területeken, amelyekre alkalmazandó.

13. cikk

Kiigazítás

Amikor a közösségi szintű vállalkozás vagy közösségi szintű vállalkozáscsoport szerkezete jelentősen megváltozik és vagy nincs a hatályban lévő megállapodásokban erre vonatkozó rendelkezés, vagy pedig az alkalmazandó két vagy több megállapodás rendelkezései összeegyeztethetetlenek, a központi irányítás saját kezdeményezésére, vagy legalább 100 munkavállaló vagy képviselőik írásos kérelme alapján megkezd az 5. cikkben említett tárgyalásokat legalább két különböző tagországban található legalább két vállalkozásban vagy telephelyen.

A különleges tárgyaló testületnek tagja a meglévő Európai Üzemi Tanács vagy a valamennyi meglévő Európai Üzemi Tanács legalább három tagja, az 5. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásával választott vagy kinevezett tagokon kívül.

A tárgyalások során a meglévő Európai Üzemi Tanács(ok) folytatják működésüket az Európai Üzemi Tanács(ok) tagjai és a központi irányítás között létrejött megállapodás által esetlegesen kiigazított szabályok szerint.

14. cikk

Hatályos megállapodások

(1) A 13. cikk sérelme nélkül, az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket nem kell alkalmazni olyan közösségi szintű vállalkozásokra, illetve közösségi szintű vállalkozáscsoportokra, amelyek esetében

- a) a munkavállalók nemzetek feletti tájékoztatásáról és a velük való konzultációról rendelkező, a teljes munkaerőre vonatkozó megállapodást vagy megállapodásokat a 94/45/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése vagy a 97/74/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint kötötték, vagy ha az ilyen megállapodások kiigazítására a vállalkozás vagy a vállalkozáscsoport szerkezetében bekövetkezett módosítások miatt került sor;

vagy

- b) a 94/45/EK irányelv 6. cikke szerint megkötött megállapodást 2009. június 5. és 2011. június 5. között írtak alá vagy vizsgálták felül.

Továbbra is a megállapodás aláírásakor vagy felülvizsgálatokor hatályos nemzeti jogot kell alkalmazni az első bekezdés b) pontjában említett vállalkozások és vállalkozáscsoportok esetében.

(2) Amikor az (1) bekezdésben említett megállapodások hatályukat veszítik, a szerződő felek közösen dönhetnek megújításukról vagy felülvizsgálatukról. Ha ilyen döntésre nem kerül sor, akkor ennek az irányelvnek a rendelkezéseit kell alkalmazni.

15. cikk

Jelentéstétel

Legkésőbb 2016. június 5-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, amelyet adott esetben megfelelő javaslatok kísérnek.

16. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének, a 2. cikk (1) bekezdése f) és g) pontjának, a 3. cikk (4) bekezdésének, a 4. cikk (4) bekezdésének, az 5. cikk (2) bekezdése b) és c) pontjának, az 5. cikk (4) bekezdésének, a 6. cikk (2) bekezdése b), c), e) és g) pontjának, valamint a 10., 12., 13. és 14. cikknek és az I. melléklet 1. pontjának a), c) és d) alpontjának, valamint a 2. és 3. pontnak legkésőbb 2011. június 5-ig megfeleljenek, vagy biztosítják, hogy legkésőbb eddig az időpontig a szociális partnerek megállapodás útján bevezessék azokat a szükséges rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik, hogy az ezen irányelvben előírt eredményeket mindenkor biztosítani tudják.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmazásával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezéseknek tartalmazniuk kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvvel hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

17. cikk

Hatályon kívül helyezés

A II. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 94/45/EK irányelv 2011. június 6-án hatályát veszti, a II. melléklet B. részében meghatározott irányelveknek nemzeti jogba történő átültetésére meghatározott határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeik sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni a III. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

18. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1. cikk (1), (5), (6) és (7) bekezdését, a 2. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontját, h) és i) pontját, a 2. cikk (2) bekezdését, a 3. cikk (1), (2), (3), (5), (6) és (7) bekezdését, a 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, az 5. cikk (1), (3), (5) és (6) bekezdését, az 5. cikk (2) bekezdésének a) pontját, a 6. cikk (1) bekezdését, a 6. cikk (2) bekezdésének a), d) és f) pontját, a 6. cikk (3), (4) és (5) bekezdését, valamint a 7., 8., 9. és 11. cikket, továbbá az I. mellékletet 1. pontjának b), e) és f) alpontját, valamint a 4., 5. és 6. pontját, 2011. június 6-tól kell alkalmazni.

19. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2009. május 6-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
J. KOHOUT

I. MELLÉKLET

MÁSODLAGOS KÖVETELMÉNYEK

A 7. cikkben említett

1. Az 1. cikk (1) bekezdésében előírt cél megvalósítása érdekében, valamint a 7. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben az Európai Üzemi Tanács létrehozására, összetételére és hatáskörére a következő szabályok vonatkoznak:

a) Az Európai Üzemi Tanács hatásköre az 1. cikk (3) bekezdésének megfelelően kerül meghatározásra.

Az Európai Üzemi Tanács tájékoztatása különösen a közösségi szintű vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok szerkezetére, gazdasági és pénzügyi helyzetére, tevékenységeinek várható fejlődésére, valamint termelésére és értékesítésére vonatkozik. Az Európai Üzemi Tanács tájékoztatása és a vele való konzultáció különösen a foglalkoztatás és a befektetések helyzetére, illetve várható fejlődési irányára, a szervezetet érintő lényeges változásokra, új munkamódszerek és termelési eljárások bevezetésére, a termelés áthelyezésére, egyesülésekre, a vállalkozások, a telephelyek vagy ezek fontos egységeinek leépítésére és bezárására, illetve a csoportos létszámléépítésekre vonatkoznak.

A konzultációnak lehetővé kell tennie a munkavállalók képviselői számára, hogy tárgyalhassanak a központi irányítással, és hogy indoklással ellátott választ kaphassanak bármely általuk kibocsátott véleményre.

b) Az Európai Üzemi Tanács a közösségi szintű vállalkozások vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportok munkavállalóiból áll, akiket a munkavállalók képviselői, illetve ezek hiányában maguk a munkavállalók választanak meg, vagy neveznek ki.

Az Európai Üzemi Tanács tagjait a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban kell megválasztani, illetve kinevezni.

c) A közösségi szintű vállalkozások vagy közösségi szintű vállalkozáscsoportok az Európai Üzemi Tanács tagjait az adott tagállamban alkalmazott munkavállalók számával arányosan választják meg vagy nevezik ki úgy, hogy minden tagállam számára az összes tagállamban alkalmazott munkavállalók számának minden 10 %-a vagy ennek hányada után egy helyet biztosítanak.

d) Tevékenységei koordinálásának biztosítására az Európai Üzemi Tanácson belül egy legfeljebb öttagú különbizottságot választanak, amelynek rendelkeznie kell azokkal a feltételekkel, amelyek lehetővé teszik tevékenységei rendszeres ellátását.

Eljárási szabályait saját maga fogadja el.

e) A központi irányítást, illetve a vezetés bármely egyéb megfelelő szintjét tájékoztatni kell az Európai Üzemi Tanács összetételéről.

f) Az Európai Üzemi Tanácsnak a létrehozását követő négy év eltelte után meg kell vizsgálnia, hogy kezdjen-e tárgyalásokat a 6. cikkben említett megállapodás megkötésére, vagy továbbra is alkalmazza-e az e melléklet szerint elfogadott másodlagos követelményeket.

Értelemszerűen a 6. és 7. cikket kell alkalmazni, ha döntés születik a 6. cikk szerinti megállapodásra vonatkozóan, mely esetben a „különleges tárgyaló testület” fogalmának helyére az „Európai Üzemi Tanács” fogalom lép.

2. Az Európai Üzemi Tanács jogosult arra, hogy évente egyszer ülést tartson a központi irányítással, amely során a központi irányítás által összeállított jelentés alapján tájékoztatást kap és egyeztetést folytat a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport gazdálkodásában bekövetkezett változásokról. A helyi irányítást ennek megfelelően tájékoztatni kell.

3. Különleges, a munkavállalók érdekeit jelentős mértékben érintő körülmények vagy döntések – főképpen a vállalkozások vagy telephelyeik áthelyezése vagy bezárása, illetve csoportos létszámléépítések – esetében a különbizottság, illetve ilyen bizottság hiányában az Európai Üzemi Tanács jogosult arra, hogy mindezekről tájékoztatást kapjon. Kérésére jogában áll találkozni a központi irányítással, illetve a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport saját döntési jogkörrel rendelkező egyéb megfelelő szintű vezetőivel annak érdekében, hogy tájékoztatást kapjon és konzultáljanak vele.

Az Európai Üzemi Tanácsnak azon tagjai, akiket a kérdéses körülmények vagy döntések által közvetlenül érintett telephelyek és/vagy vállalkozások választottak meg vagy neveztek ki, szintén jogosultak a különbizottsággal folytatott értekezleten való részvételre, amennyiben erre sor kerül.

E tájékoztatót és konzultációs megbeszélést a lehető legrövidebb időn belül meg kell tartani, és annak a központi irányítás, illetve a közösségi szintű vállalkozás vagy vállalkozáscsoport bármely egyéb megfelelő szintű vezetői által összeállított jelentésen kell alapulnia, amelyről az értekezlet végén, illetve ésszerű időn belül véleményt nyilváníthatnak.

Ez a megbeszélés nem sértheti a központi irányítás előjogait.

A fenti körülmények között folyó tájékoztatás és konzultáció nem sérti az 1. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben említett rendelkezéseket.

4. A tagállamok szabályozhatják a tájékoztató és konzultációs tárgyalások elnöklési rendjét.

A központi irányítással tartandó tárgyalást megelőzően az Európai Üzemi Tanácsnak, illetve a – szükség esetén a 3. pont második bekezdése alapján kibővített – különbizottságnak jogában áll a vezetés részvétele nélkül ülésezni.

5. Az Európai Üzemi Tanács, illetve a különbizottság munkáját általa kiválasztott szakértők segíthetik, ha erre feladatainak teljesítéséhez szükség van.

6. Az Európai Üzemi Tanács működési költségeit a központi irányítás fedezi.

Az érintett központi irányításnak olyan pénzügyi és anyagi erőforrásokat kell biztosítania az Európai Üzemi Tanács tagjai számára, hogy azok kötelezettségeiket megfelelő módon teljesíthessék.

Különösen az értekezletek szervezésének és a tolmácsolásnak a költségét, illetve az Európai Üzemi Tanács és a különbizottság tagjainak szállás- és útiköltségét fedezi a központi irányítás, kivéve ha másként állapodtak meg.

Ezzel az elvvel összhangban a tagállamok meghatározhatnak költségvetési szabályokat a különleges tárgyaló testület működését illetően. A költségviselést különösen oly módon korlátozhatják, hogy a központi irányítás csak egy szakértő költségét fedezi.

II. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és módosításai

(a 17. cikk szerint)

94/45/EK tanácsi irányelv	(HL L 254., 1994.9.30., 64. o.)
97/74/EK tanácsi irányelv	(HL L 10., 1998.1.16., 22. o.)
2006/109/EK tanácsi irányelv	(HL L 363., 2006.12.20., 416. o.)

B. RÉSZ

A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők

(a 17. cikk szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje
94/45/EC	1996. szeptember 22.
97/74/EC	1999. december 15.
2006/109/EC	2007. január 1.

III. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 94/45/EK irányelv	Ezen irányelv
1. cikk (1) bekezdése	1. cikk (1) bekezdése
1. cikk (2) bekezdése	1. cikk (2) bekezdésének első mondata
—	1. cikk (2) bekezdésének második mondata
—	1. cikk (3) és (4) bekezdése
1. cikk (3) bekezdése	1. cikk (5) bekezdése
1. cikk (4) bekezdés	1. cikk (6) bekezdés
1. cikk (5) bekezdés	1. cikk (7) bekezdés
2. cikk (1) bekezdés a)–e) pontok	2. cikk (1) bekezdés a)–e) pontok
—	2. cikk (1) bekezdés f) pont
2. cikk (1) bekezdés f) pont	2. cikk (1) bekezdés g) pont
2. cikk (1) bekezdés g)–h) pontok	2. cikk (1) bekezdés h)–i) pontok
2. cikk (2) bekezdés	2. cikk (2) bekezdés
3. cikk	3. cikk
4. cikk (1), (2) és (3) bekezdés	4. cikk (1), (2) és (3) bekezdések
11. cikk (2) bekezdés	4. cikk (4) bekezdés
5. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont	5. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont
5. cikk (2) bekezdés b) és c) pont	5. cikk (2) bekezdés b) pont
5. cikk (2) bekezdés d) pont	5. cikk (2) bekezdés c) pont
5. cikk (3)	5. cikk (3)
5. cikk (4) bekezdés, első albekezdés	5. cikk (4) bekezdés, első albekezdés
—	5. cikk (4) bekezdés, második albekezdés
5. cikk (4) bekezdés második albekezdés	5. cikk (4) bekezdés, harmadik albekezdés
5. cikk (5) és (6) bekezdés	5. cikk (5) és (6) bekezdés
6. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont	6. cikk (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont
6. cikk (2) bekezdés b) pont	6. cikk (2) bekezdés b) pont
6. cikk (2) bekezdés c) pont	6. cikk (2) bekezdés c) pont
6. cikk (2) bekezdés d) pont	6. cikk (2) bekezdés d) pont
—	6. cikk (2) bekezdés e) pont
6. cikk (2) bekezdés e) pont	6. cikk (2) bekezdés f) pont
6. cikk (2) bekezdés f) pont	6. cikk (2) bekezdés g) pont
6. cikk (3), (4) és (5) bekezdés	6. cikk (3), (4) és (5) bekezdés
7. cikk	7. cikk

A 94/45/EK irányelv	Ezen irányelv
8. cikk	8. cikk
9. cikk	9. cikk
—	10. cikk (1) és (2) bekezdés
10. cikk	10. cikk (3) bekezdés
—	10. cikk (4) bekezdés
11. cikk (1) bekezdés	11. cikk (1) bekezdés
11. cikk (2) bekezdés	4. cikk (4) bekezdés
11. cikk (3) bekezdés	11. cikk (2) bekezdés
11. cikk (4) bekezdés	11. cikk (3) bekezdés
12. cikk (1) és (2) bekezdés	—
—	12. cikk (1)–(5) bekezdés
—	13. cikk
13. cikk (1) bekezdés	14. cikk (1) bekezdés
13. cikk (2) bekezdés	14. cikk (2) bekezdés
—	15. cikk
14. cikk	16. cikk
—	17. cikk
—	18. cikk
16. cikk	19. cikk
<i>Melléklet</i>	<i>I. melléklet</i>
1. pont, bevezető szöveg	1. pont, bevezető szöveg
1. pont a) alpont (részben) és 2. pont, második bekezdés (részben)	1. pont a) alpont (részben)
1. pont b) alpont	1. pont b) alpont
1. pont c) alpont (részben) és 1. pont d) alpont	1. pont c) alpont
1. pont c) alpont (részben)	1. pont d) alpont
1. pont e) alpont	1. pont e) alpont
1. pont f) alpont	1. pont f) alpont
2. pont, első bekezdés	2. pont
3. pont	3. pont
4. pont	4. pont
5. pont	—
6. pont	5. pont
7. pont	6. pont
—	II. és III. melléklet

II

(Az EK-Szerződés/Euratom-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

HATÁROZATOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. május 15.)

az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) véleményeinek objektivitását és semlegességét a Bizottság számára véleményező Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport felállításáról szóló 2006/505/EK határozatban létrehozott Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport három tagjának kijelöléséről

(2009/386/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoport (EFRAG) véleményeinek objektivitását és semlegességét a Bizottság számára véleményező Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport felállításáról szóló, 2006. július 14-i 2006/505/EK bizottsági határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikkére,

mivel:

(1) A 2006/505/EK határozat 3. cikke értelmében a Bizottság a legfeljebb hét tagból álló Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport tagjait azon független szakértők közül jelöli ki, akiknek számviteli téren, különösen a pénzügyi beszámolás témakörében szerzett tapasztalatait és hozzáértését közösségi szinten széles körben elismerik.

(2) A 2007/73/EK határozattal ⁽²⁾ a Bizottság 2007. február 8-án kijelölte a Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport hét tagját hároméves, meghosszabbítható időtartamra. A

csoport tagságának rendszeres rotációja érdekében a csoport határozhat a tagok két-három fős egységekben történő részleges cseréjéről. A csoport úgy határozott, hogy 2009-ben három tagot cserél,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

A Bizottság kijelöli a Standard Tanács Felülvizsgálati Csoport három tagját, akiknek nevét a melléklet ismerteti.

2. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 15-én.

a Bizottság részéről

Charlie McCREEVY

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 199., 2006.7.21., 33. o.

⁽²⁾ HL L 32., 2007.2.6., 181. o.

MELLÉKLET

A TAGOK LISTÁJA

Rien VAN HOEPEN

Bernard RAFFOURNIER

Mari PAANANEN

AJÁNLÁSOK

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2009. május 12.)

a magánélet- és adatvédelmi alapelveknek a rádiófrekvenciás azonosítás által támogatott alkalmazások területén történő alkalmazásáról*(az értesítés a C(2009) 3200. számú dokumentummal történt)*

(2009/387/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 211. cikkére,

az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) A rádiófrekvenciás azonosítás (RFID) az információs társadalomnak egy olyan új fejlesztését jelenti, amellyel az automatikus adatfeldolgozásra képes mikroelektronikával felszerelt eszközök egyre inkább a mindennapi élet szerves részévé válhatnak.
- (2) Az RFID egyre gyorsabban terjed és válik az egyének életének részévé olyan különféle alkalmazási területeken, mint a logisztika ⁽¹⁾, az egészségügy, a tömegközlekedés, a kiskereskedelem, különösen a termékbiztonság javítása és a gyorsabb termékvisszavonások területén, a szórakozás, a munka, az útdíjszedés, a poggyászkezelés és az úti okmányok.
- (3) Az RFID-technológia a benne rejlő lehetőségek révén a növekedés és a munkahelyteremtés új motorjává válhat, és így jelentős szerepet játszhat a lisszaboni stratégia megvalósításában, mivel gazdasági szempontból igen ígéretes tulajdonságaival új üzleti lehetőségeket teremthet, költségcsökkentő és hatékonyságnövelő hatást gyakorolhat, különösen a hamisítások visszaszorítása, az e-hulladék és veszélyes anyagok kezelése, valamint az elhasznált termékek újrahasznosítása területén.
- (4) Az RFID-technológia rövid távolságok között lehetővé teszi a címke leolvasója vagy írója, valamint a címke közötti bármilyen fizikai kapcsolat vagy látható kölcsön-

hatás nélkül az adatfeldolgozást, beleértve a személyes adatokat is, oly módon, hogy e kölcsönhatás az érintett egyén tudomása nélkül is végbemehet.

- (5) Az RFID-alkalmazások lehetőséget nyújtanak egy azonosított vagy azonosítható természetes személlyel, egy közvetve vagy közvetlenül éppen azonosítandó természetes személlyel kapcsolatos adatok feldolgozására. Képesek feldolgozni a címkén tárolt olyan személyes adatokat, mint például a személy neve, születési ideje, lakhelye vagy biometrikus adatai, illetve az olyan adatokat, amelyek a meghatározott RFID-tételszámot összekötik a rendszer másik részében tárolt személyes adatokkal. Ezen alkalmazandó technológia lehetőséget biztosít továbbá olyan egyének nyomon követésére, akiknek a tulajdonában RFID-tételszámot tartalmazó egy vagy több tétel van.
- (6) Mivel fennáll a lehetőség, hogy az RFID széles körben elterjed, és gyakorlatilag láthatatlanná válik, az RFID fejlesztése során különös figyelmet kell fordítani az adatvédelemmel és a magánélet védelmével kapcsolatos kérdésekre. Következésképpen a magánélet védelmét és az információbiztonságot még a széles körű elterjedésüket megelőzően be kell építeni az RFID-alkalmazásokba („beépített biztonság és magánélet-védelem” elve).
- (7) Az RFID csak akkor váltja valóra a benne rejlő számos gazdasági és társadalmi előnyt, ha hatékony garanciák állnak rendelkezésre az RFID nyilvános elfogadásáról folytatott vita központjában álló adatvédelemre, a magánélet biztonságára és a kapcsolódó etikai szempontokra vonatkozóan.
- (8) A tagállamoknak és az érdekelt feleknek – különösen az RFID bevezetésének e kezdeti szakaszában – további erőfeszítéseket kell tenniük annak érdekében, hogy biztosítsák az RFID-alkalmazások nyomon követését és az egyének jogainak és szabadságainak tiszteletben tartását.

⁽¹⁾ COM(2007) 607 végleges.

- (9) A „Rádiófrekvenciás azonosítás (RFID) Európában: lépések egy politikai keret felé” című, 2007. március 15-i közleményében ⁽¹⁾ a Bizottság bejelentette, hogy egy vagy több bizottsági ajánlásban tisztázzák a feltételeket, és iránymutatást nyújtanak az RFID-alkalmazások adatvédelmi és a magánélet védelmére vonatkozó aspektusaihoz.
- (10) A személyes adatok védelmével és az ilyen adatok szabad mozgásával kapcsolatos jogok és köteleességek, amelyeket a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ⁽²⁾, valamint az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv) ⁽³⁾ előír, teljes mértékben alkalmazandók a személyes adatokat feldolgozó RFID-alkalmazások használata során.
- (11) Az RFID-alkalmazások fejlesztésénél a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelésük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott elveket kell alkalmazni.
- (12) Az európai adatvédelmi biztos véleménye ⁽⁵⁾ iránymutatást nyújt az egyének számára hozzáférhető és címkéket tartalmazó termékek kezelési módjára vonatkozóan, valamint felszólít a magánélet védelmére és a biztonságra vonatkozó hatásvizsgálatok elvégzésére az elérhető legjobb technikák azonosítása és fejlesztése érdekében, hogy így garantálják az RFID-rendszerekben a magánélet védelmét és a biztonságot.
- (13) Az RFID-alkalmazás üzemeltetői minden ésszerű lépést megtesznek annak biztosítására, hogy sem az RFID-alkalmazás kezelője, sem bármely más személy által valószínűsíthetően felhasználható semmilyen eszközzel ne legyenek összekapcsolhatók az adatok egy azonosítható vagy már azonosított személlyel, kivéve, ha az adatok feldolgozása az alkalmazandó elvekkel és az adatvédelemre vonatkozó jogszabályokkal összhangban történik.
- (14) Az adatvédelemnek a magánélet védelmét erősítő technológiák által történő ösztönzéséről szóló, 2007. május 2-i bizottsági közlemény ⁽⁶⁾ egyértelmű intézkedéseket határoz meg annak elérése érdekében, hogy a magánélet védelmét elősegítő technológiák fejlesztésével, valamint azok adatkezelők és egyének által történő alkalmazásával a személyes adatok kezelése minimális mértékű legyen, és hogy amikor csak lehet, anonim vagy álnéven szereplő adatok használatára kerüljön sor.
- (15) „A biztonságos információs társadalomra irányuló stratégia: párbeszéd, partnerség, felvértezés és felelősségvállalás” című, 2006. március 31-i közleményében ⁽⁷⁾ a Bizottság elismeri, hogy a sokszínűség, a nyitottság, a kölcsönös átjárhatóság, a felhasználhatóság és a verseny a biztonságos információs társadalom legfőbb motorjai, kiemeli a tagállamoknak és a közigazgatásnak a tájékoztatásban és a helyes biztonsági gyakorlatok elterjesztésében betöltött szerepét, valamint felkéri a magánszektor érdekelt szereplőit, hogy tegyenek kezdeményezéseket a kimondottan EU-igényeknek (különösen a személyes adatok védelme terén) megfelelő termékekre, szolgáltatásokra és folyamatokra vonatkozó, széles körben elérhető tanúsítási rendszerek létrehozására.
- (16) A biztonságos európai információs társadalomra irányuló stratégiáról szóló, 2007. március 22-i állásfoglalásában ⁽⁸⁾ a Tanács felkérte a tagállamokat, hogy fordítsanak kellő figyelmet az elektronikus kommunikációs hálózatokra leselkedő új és már meglévő veszélyek megelőzésének és az ellenük való küzdelemnek a szükségességére.
- (17) A magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat lefolytatására megteremtett közösségi szintű keret fogja biztosítani ezen ajánlás rendelkezéseinek a tagállamokban történő következetes betartását. Az ilyen keret kialakítását a meglévő gyakorlatra és a tagállamokban, harmadik országokban nyert tapasztalatokra, valamint az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) ⁽⁹⁾ által folytatott munkára szükseges alapozni.
- (18) A Bizottság a meglévő gyakorlatra és a tagállamokban, harmadik országokban nyert tapasztalatokra építve biztosítja az RFID-alkalmazások információbiztonsági szempontból történő irányítására vonatkozó közösségi szintű iránymutatások kidolgozását. A tagállamoknak is hozzá szükséges járulniuk e folyamatokhoz, és ösztönözniük szükséges a magánjogi szervezetek, valamint az állami szervek részvételét.
- (19) Az RFID-alkalmazások végrehajtását megelőzően az üzemeltető által a magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat fogja biztosítani a kívánt információt a megfelelő védőintézkedésekhez. Az RFID-alkalmazás élettartama alatt szükség van az ilyen intézkedések nyomon követésére és felülvizsgálatára.
- (20) A kiskereskedelmi ágazatban a fogyasztóknak árusított, címkével ellátott termékeknek a magánélet védelmére és adatvédelemre gyakorolt hatásairól készített vizsgálatnak kell a szükséges adatokkal szolgálnia annak eldöntéséhez, hogy fennáll-e a magánélet védelmének, illetve a személyes adatok védelmének valószínűsíthető fenyegetettsége.

⁽¹⁾ COM(2007) 96 végleges.

⁽²⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽³⁾ HL L 201., 2002.7.31., 37. o.

⁽⁴⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

⁽⁵⁾ HL C 101., 2008.4.23., 1. o.

⁽⁶⁾ COM(2007) 228 végleges.

⁽⁷⁾ COM(2006) 251 végleges.

⁽⁸⁾ HL C 68., 2007.3.24., 1. o.

⁽⁹⁾ A 460/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 77., 2004.3.13., 1. o.) 2. cikkének (1) bekezdése.

- (21) Az RFID-alapú üzleti folyamatok során a nemzetközi szabványok – pl. amelyeket a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) dolgozott ki –, eljárási szabályok, valamint az EU keretszabályozásának megfelelő legjobb módszerek használata segíthet az információbiztonság és a magánélet védelme területén hozott intézkedések lebonyolításában.
- (22) A lakosságra is kiható RFID-alkalmazások, mint pl. a tömegközlekedésben alkalmazott elektronikus jegyek, megfelelő védőintézkedéseket igényelnek. Információbiztonsági szempontból különösen kényes területet képeznek, ennél fogva külön figyelmet érdemelnek azok az RFID-alkalmazások, amelyek például a biometrikus azonosító adatok, vagy egészségügyi adatok feldolgozása révén érintik az egyéneket.
- (23) Fontos, hogy a társadalom egésze tudatában legyen az RFID-alkalmazások használatához kapcsolódó jogoknak és kötelességnek. A technológiát kiépítő felek feladata tehát, hogy az egyéneket tájékoztassák ezen alkalmazások felhasználási módjáról.
- (24) Az állami, valamint a kis- és középvállalkozások (kkv-k) figyelmének felkeltése az RFID tulajdonságai és a benne rejlő képességek iránt segíthet abban, hogy e technológia valóra váltsa a benne rejlő gazdasági lehetőségeket, csökkentve ugyanakkor a közérdek kárára történő felhasználásának kockázatát, így fokozva annak elfogadottságát.
- (25) A Bizottság az érdekelt felek közötti párbeszéd és együttműködés előmozdításával közvetlenül és közvetve is hozzájárul ezen ajánlás végrehajtásához, különösen az 1639/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽¹⁾ létrehozott versenyképességi és innovációs keretprogramon (CIP), valamint az 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽²⁾ létrehozott hetedik (FP7) keretprogramon keresztül.
- (26) A magánélet védelmét fokozó alacsony költségű technológiákra és az információbiztonsági technológiákra irányuló kutatás és fejlesztés fontos szerepet játszik e technológiák széleskörű átvételének közösségi szinten történő megfelelő előmozdításában.
- (27) Ez az ajánlás tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert alapelveket. Ennek az ajánlásnak célja különösképpen, hogy biztosítsa a magán- és családi élet teljes tiszteletben tartását, valamint a személyes adatok védelmét,

AJÁNLJA:

Hatály

1. Ez az ajánlás iránymutatást nyújt a tagállamoknak az RFID-alkalmazások jogszerű, etikailag, társadalmilag és politikailag is elfogadható tervezéséhez és üzemeltetéséhez a magánélet védelméhez való jog, valamint a személyes adatok védelmének biztosítása mellett.
2. Ez az ajánlás iránymutatást nyújt az RFID-alkalmazások üzembe helyezésénél szükséges intézkedésekre vonatkozóan annak érdekében, hogy a 95/46/EK, az 1999/5/EK és a 2002/58/EK irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabályok tiszteletben tartása az ilyen alkalmazások bevezetése során adott esetben biztosítva legyen.

Fogalommeghatározások

3. Ennek az ajánlásnak az alkalmazásában a 95/46/EK irányelvben megállapított fogalommeghatározásokat kell alkalmazni. A következő meghatározásokat ugyancsak alkalmazni kell:
 - a) „rádiófrekvenciás azonosítás” (RFID): az elektromágneses hullámok, illetve elektromágneses mező segítségével a rádiófrekvencia-spektrum megfelelő tartományában létrejövő kapcsolat egy címkével számos modulációs és kódrendszeren keresztül folytatott kommunikáció lebonyolítására annak érdekében, hogy egy rádiófrekvenciás címke azonosítóját, illetve a címkén tárolt egyéb adatokat egyedileg leolvassák;
 - b) „RFID-címke” vagy „címke”: rádiójelet kibocsátani képes RFID-berendezés, vagy az olvasó/író által kibocsátott vivőjelet (a készülék típusától függően) vevő, visszacsatoló, illetve visszaverő, valamint azt moduláló berendezés;
 - c) „RFID-olvasó vagy -író”, illetve „olvasó”: egy rögzített vagy mobil adatdigitalizáló és -azonosító berendezés, amely rádiófrekvenciás elektromágneses hullámok vagy térerőcsatolás segítségével címkéből vagy címkék egy csoportjából módosított válaszjeleket vált ki, valamint érzékeli és azonosítja azokat;
 - d) „RFID-alkalmazás”, illetve „alkalmazás”: az a címkék és leolvasók használatával történő adatfeldolgozási folyamat, amelyet háttérrendszer és globális hálózati kommunikációs infrastruktúra támogat;
 - e) „RFID-alkalmazás üzemeltetője” vagy „üzemeltető”: az a természetes, vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely önállóan vagy másokkal együtt meghatározza az alkalmazás üzemeltetésének céljait és módját, beleértve az RFID-alkalmazást felhasználó személyes adatainak kezelőjét is;

⁽¹⁾ HL L 310., 2006.11.9., 15. o.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

- f) „információbiztonság”: az adatok titkosságának, sértetlenségének és rendelkezésre állásának megőrzése;
- g) „nyomon követés”: bármely tevékenység, amely egy személy hollétének, mozgásának, tevékenységeinek vagy állapotának megállapítására, megfigyelésére, másolására vagy rögzítésére irányul.

A magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat

4. A tagállamoknak biztosítaniuk szükséges, hogy az ágazat a civil társadalom érintett szereplőivel együttműködve kialakítsa a magánélet védelmére és adatvédelemre irányuló hatásvizsgálat kereteit. E keretet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő tizenkét hónapon belül szükséges jóváhagyásra beterjeszteni a 29. cikk alapján létrehozott adatvédelmi munkacsoporthoz.
5. A tagállamoknak biztosítaniuk szükséges, hogy az üzemeltetők, a 95/46/EK irányelv szerinti egyéb kötelezettségeiktől függetlenül:
- a) értékelést végezzenek arra vonatkozóan, hogy az alkalmazás végrehajtása milyen hatással lesz a személyes adatok és a magánélet védelmére, beleértve azt is, hogy az alkalmazás felhasználható-e egy személy nyomon követésére. Az értékelésnek olyan részletességűnek szükséges lennie, amely megfelel az alkalmazás felhasználásával várhatóan felmerülő, a magánélet védelmével kapcsolatos kockázatoknak;
- b) megfelelő műszaki és szervezeti intézkedéseket tegyenek a személyes adatok és a magánélet védelmének biztosítása érdekében;
- c) kinevezzék az értékelésnek, valamint a műszaki és szervezeti intézkedések további megfelelőségének felülvizsgálatáért felelős személyt vagy csoportot a személyes adatok és a magánélet védelmének biztosítása érdekében;
- d) legalább hat héttel az alkalmazás üzembe helyezése előtt hozzáférhetővé tegyék az értékelést az illetékes hatóság számára;
- e) mihelyst rendelkezésre állnak a magánélet védelmére és adatvédelemre irányuló hatásvizsgálatnak a 4. pontban előírt keretei, azoknak megfelelően végrehajtják a fenti intézkedéseket.

Információbiztonság

6. A tagállamoknak támogatniuk kell a Bizottságot az olyan információbiztonsági kockázatokat magukban rejtő alkalmazások azonosításában, amelyek a lakosságra nézve

következményekkel járnak. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az üzemeltetők az illetékes nemzeti hatóságokkal és a civil társadalmi szervezetekkel együtt új rendszereket hozzanak létre, vagy olyan már létező rendszereket alkalmazzanak, mint az igazolás vagy önértékelés, annak bizonyítására, hogy a vizsgált veszélyekkel kapcsolatban kiépült az információbiztonságnak és a magánélet védelmének a megfelelő szintje.

Az RFID használatához kapcsolódó tájékoztatás és átláthatóság

7. Az adatkezelőkre vonatkozó kötelezettségek sérelme nélkül, a 95/46/EK és 2002/58/EK irányelvvel összhangban a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az üzemeltetők minden egyes alkalmazásukra vonatkozóan tömör, pontos és könnyen érthető tájékoztatási politikát dolgozzanak ki és tegyenek közzé. A politikának legalább az alábbiakat szükséges tartalmaznia:
- a) az üzemeltető személyazonossága és címe;
- b) az alkalmazás célja;
- c) az alkalmazás által feldolgozásra kerülő adatok típusa, különösen, hogy személyes adatok is feldolgozásra kerülnek-e, és hogy a címkék hollétét nyomon fogják-e követni;
- d) a magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat összefoglalása;
- e) az alkalmazásnál használt címkékkel kapcsolatban valószínűleg felmerülő magánélet-védelmi kockázatok, ha vannak ilyenek, valamint hogy mit tehet az egyén e kockázatok csökkentése érdekében.
8. A tagállamoknak biztosítaniuk szükséges, hogy az üzemeltetők az európai szabványosítási szervezetek által és az érintett érdekelték támogatásával létrehozott közös európai jelzés alapján tájékoztassák az egyéneket a leolvasók jelenlétéről. A jelzésnek tartalmaznia szükséges az üzemeltető személyazonosságát, valamint az egyének számára létrehozott kapcsolattartási pontot, ahol megismerhetik az alkalmazáshoz kapcsolódó tájékoztatási politikát.

Az RFID-alkalmazások kiskereskedelemben történő felhasználása

9. Az európai szabványosítási szervezetek által és az érintett érdekelték támogatásával létrehozott közös európai jelzés alapján az üzemeltetőknek tájékoztatniuk szükséges az egyéneket a termékekre vagy termékekbe helyezett címkék jelenlétéről.

10. A 4. és 5. pontban említett, a magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat lefolytatása során az alkalmazás üzemeltetőjének szükséges meghatároznia, hogy a magánélet és a személyes adatok védelmére nézve valószínű veszélyt képviselnek-e az olyan termékekre, illetve termékekbe helyezett címkék, amelyek esetében a fogyasztóknak értékesítő kiskereskedők az adott alkalmazásnak nem üzemeltetői.
11. A kiskereskedőknek az árusítás helyén hatástalanítaniuk szükséges vagy el kell távolítaniuk az általuk használt alkalmazás címkéit, kivéve, ha a fogyasztók hozzájárulásukat adják a címkék üzemen tartásához, miután tájékoztatták őket a 7. pontban említett politikáról. A címkék hatástalanításán azt az eljárást kell érteni, amely megakadályozza a címke és a környezete közötti olyan kölcsönhatásokat, amelyekhez nem szükséges a fogyasztó aktív közreműködése. A címkék hatástalanítását vagy eltávolítását a kiskereskedőnek haladéktalanul és díjtalanul szükséges elvégeznie a fogyasztó számára. A fogyasztók számára lehetővé szükséges tenni a hatástalanítás, illetve eltávolítás eredményességének ellenőrzését.
12. A 11. pontot nem indokolt alkalmazni abban az esetben, ha a magánélet védelméről és adatvédelemről készített hatásvizsgálat arra a megállapításra jut, hogy nem képviselnek valószínű veszélyt a magánélet és a személyes adatok védelmére nézve azok a címkék, amelyeket az alkalmazás kiskereskedelemben történő felhasználása során használnak, és üzemen maradnak az árusítóhely elhagyását követően is. A kiskereskedőknek mindazonáltal lehetővé kell tenniük, hogy e címkék díjtalanul és könnyedén, azonnal vagy egy későbbi időpontban hatástalaníthatók vagy eltávolíthatók legyenek.
13. A címkék hatástalanítása vagy eltávolítása nem járhat a kiskereskedők vagy gyártók fogyasztókkal szemben fennálló jogi kötelezettségeinek semmilyen csökkenésével, illetve megszűnésével.
14. A 11. és 12. pontot csak azoknak a kiskereskedőknek szükséges alkalmazniuk, akik egyben üzemeltetők is.

Figyelemfelkeltő intézkedések

15. A tagállamoknak az ágazattal, a Bizottsággal és más érdekelt felekkel együttműködve megfelelő intézkedéseket szükséges tenniük ahhoz, hogy tájékoztassák és felvilágosítsák a hatóságokat és a vállalatokat, különösen a kvv-kat, az RFID-technológiához kapcsolódó lehetséges előnyökről és kocká-

zatokról. A biztonsággal és a magánélet védelmével kapcsolatos kérdésekre különös figyelmet szükséges fordítani.

16. A lakosság tájékoztatása és figyelmének felkeltése érdekében a tagállamoknak az iparággal, a civil társadalmi szervezetekkel, a Bizottsággal és az egyéb érintett felekkel együttműködve fel szükséges ismerniük, és be szükséges mutatniuk a helyes gyakorlati megoldásokat az RFID-alkalmazások végrehajtása területén. E technológia széles körű átvételének előfeltételeként a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket szükséges tenniük például nagyszabású kísérleti programok révén, hogy növeljék a közvéleménynek az RFID technológiával kapcsolatos tájékozottságát.

Kutatás és fejlesztés

17. A tagállamoknak már az RFID-alkalmazások fejlesztésének korai szakaszában együtt szükséges működniük az iparral, a civil társadalom érintett szereplőivel, és a Bizottsággal a „beépített biztonság és magánélet-védelem” elve bevezetésének ösztönzésében és támogatásában.

Nyomon követés

18. A tagállamoknak minden, a Közösségen belül RFID-alkalmazások tervezésében és üzemeltetésében érdekelt fél tájékoztatásához szükséges intézkedést meg indokolt tenniük.
19. A tagállamok legkésőbb huszonnégy hónappal ezen ajánlásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követően tájékoztatják a Bizottságot az ajánlás nyomán végrehajtott intézkedéseikről.
20. Három évvel ezen ajánlásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követően a Bizottság jelentést tesz ezen ajánlás végrehajtásáról, annak hatékonyságáról, valamint az üzemeltetőkre és fogyasztóra gyakorolt hatásáról, különösen a 9. és 14. pontban javasoltakat illetően.

Címzettek

21. Ennek az ajánlásnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. május 12-én.

a Bizottság részéről

Viviane REDING

a Bizottság tagja

2009-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 000 EUR/év (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/hó (*)
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	700 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	70 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	40 EUR/hó
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	500 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	360 EUR/év (= 30 EUR/hó)
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

(*) Számonkénti értékesítés: 32 oldalig: 6 EUR
33 és 64 oldal között: 12 EUR
64 oldal felett: egyedileg meghatározott ár

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogszabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A Kiadóhivatal gondozásában megjelent, térítés ellenében kapható kiadványok a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhetők be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.